DJURGÅRDAREN

Nr 2 1983 ● medlemstidning för Djurgården IF

Ronald Åman och Hasse Holmqvist, stöttepelare i fotbollens representationslag. Foto: STIG KENNE.

SM GULD I HOCKEY

VEM VANN ITALIEN-RESAN?

6:e OS-starten för Carl-Erik

DJJUUUURGÅÅÅÅÅRN!!!

Vilket SM-slutspel — vilken fest — vilken spänning — vilken prestation. Ja, det sökte oss lite till mans, till och med gamla »ärrade« kämpar som

Gösta »Lill-Lulle« Johansson

Lasse Björn

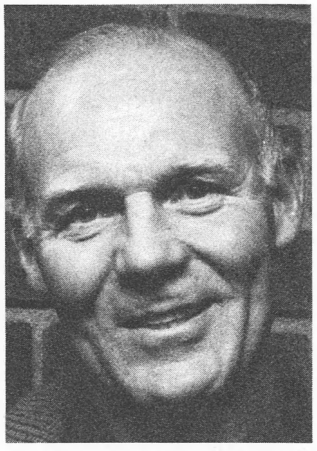

Roland »Honom« Stoltz

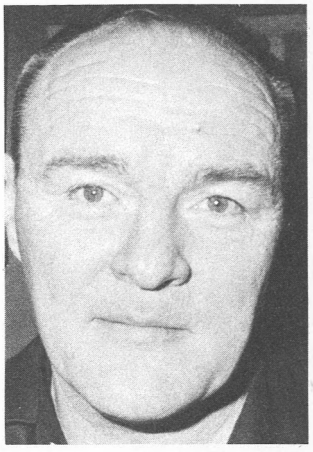

Hans »Tjalle« Mild

fick en tår i ögonvrån när framgångar och stämningen på »Hovet« nådde kulmen.

VILKET PUBLIKHAV

Ovationerna visste inga gränser från DIF-supporters när målen ramlade in i motståndarkassen. Ett hängivet publikstöd som i hög grad hjälpte fram laget till avgörande segrar.

Foto: Björn Tilly.

DJURGÅRDAREN

Officiell tidskrift
för
Djurgårdens Idrottsförening,
Stockholm

Ansvarig utgivare:
Bengt Broberg, 0750/508 50

Chefredaktör:
Olle Larsson, 08/31 87 30
Box 21072
100 31 Stockholm 21

Redaktionssekreterare:
Hasse Andersson, 0660/304 83

Redaktionsråd:
Berth Sundin, 08/24 47 80
Berndt Banfors, 08/743 28 84
Henrik Bromfält, 08/742 92 56
Matts Wassdahl, 08/68 01 10
Olle Larsson, 08/31 87 30

Djurgårdens Idrottsförenings kansli,
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM
Tel 08/14 37 95
(10.00-12.00)

Postgiro:
50 53 22-8

Annonser:
Kontaktman: Olle Larsson, 08/31 87 30

Tryckeri:
CEWE-FÖRLAGET
Box 77
890 10 BJÄSTA
Tel 0660/300 52

UTGIVNINGSPLAN

Nr	Manusstopp	Utkommer
1	10/2	14-19/3
2	14/5	13-18/6
3	26/8	27/9-2/10
4	5/11	8-12/12

Adressändring måste göras skriftligt minst 3 veckor i förväg under adress:
Djurgårdens IF, Klocktornet, Stadion, 114 33 STOCKHOLM.

CEWE-TRYCK 1982

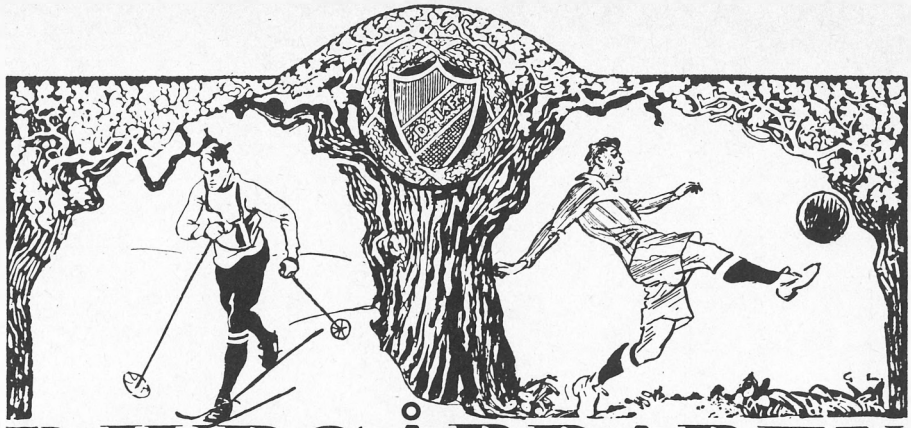

DJURGÅRDAREN

SVENSKA MÄSTARE

Det var inte många i ishockey-Sverige som var villiga att satsa på Djurgården som Svenska Mästare 1983.

I idrott räknas dock endast nya meriter. När säsongen började var ställningen 0—0 och 0 poäng för alla lag. Det var med dessa utgångspunkter som vårt ishockeylag gick till spel efter intensiva och systematiska förberedelser med början redan i maj vid Fiskartorpet. Efter en segersvit på 19 matcher, nytt svenskt rekord, och en liten formsvacka efter jul tog vi en andraplats i grundserien, genomförde ett slutspel som vad gäller dramatik, kampanda och segervilja inte lämnar något övrigt att önska.

Den 24 mars stod vi på nytt efter 20 år som Svenska Mästare och också som mesta Mästare med 11 SM-guld. Segerjublet i Scandinavium ville aldrig ta slut.

En stor seger för målmedvetet och skickligt arbete, en stor seger för alla dem som jobbat och verkat i vår hockeysektion. Leffe Boork och spelarna har visat prov på vad lagmoral, sammanhållning och segervilja betyder, och hockeystyrelsen kan känna tillfredsställelse med att den satsning som inleddes för något år sedan så snabbt lett till resultat.

Vi kan också konstatera att sportsliga framgångar går hand i hand med ekonomiska.

Alla vi Djurgårdare känner stolthet över våra hockeyframgångar och tackar alla i ishockeysektionen för SM-tecknen 1983. Djurgårdens Idrottsförening har varit och är en elitförening och årets hockeyframgångar tjänar som en fin sporre också till andra sektioner.

I dessa dagar har just fotbollen inlett sin säsong. Hittills obesegrade. Fotbollsledningen har genomfört en kraftig föryngring av laget. Många nya spelare utan rutin, men med stor talang har tagit plats i truppen. Vi Djurgårdare hoppas och tror på vårt fotbollslag. Vi vill så snart som möjligt se allsvensk fotboll på stadion. Du Djurgårdare, gå till Stadion och Ge Ditt stöd till fotbollslaget, så ökar chanserna att vi redan nästa år får uppleva allsvensk fotboll med derbymatcher mot AIK och Hammarby.

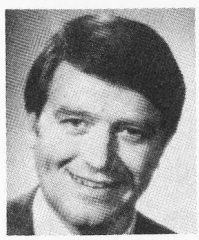

Väl mött på Stadion och
Ha en skön sommar

HANS ÅKE SAND

LAGET I VÅRA HJÄRTAN

DJURGÅRDENS IF
Svenska Mästare säsongen 82/83

Övre raden: Jörgen Holmberg, Michael Thelvén, Tommy Abelin, Thomas Eriksson, Martin Linse, Stefan Perlström, Jan Claesson, Karl-Erik Lilja. Tredje raden: Mats Waltin, Björn Thorsell, Jens Öhling, Mikael Good, Hans Särkijärvi, Pontus Molander, Tommy Mörth. Andra raden: Rolf Ridderwall, Anders Kellerstam (materialförv), Mikael Westling, Bo Berglund, Håkan Södergren, Kent Johansson, Ingvar Carlsson (ass tränare), Bo Larsson. Nedre raden: Dag Bredberg, Leif Boork (tränare), Björn Carlsson, Bengt Broberg (ordförande), Tord Nänsén, Björn Rylander (lagledare), Håkan Eriksson.

MÄSTARNA

Målvakter:
Rolf Riddervall, 24 år, studerande, 2 A-lagssäsonger, 1:a SM-guldet.
Bo Larsson, 27, försäljare, 1 A-lagssäsong, 1 SM.

Backar:
Tord Nänsén, 28, rörmokare, 5 A-lagssäsonger, 13 A-landskamper, 1 SM.
Tommy Albelin, 18, studerande, 1 A-lagssäsong, 1 SM.
Kalle Lilja, 25, brandman, 4 A-lagssäsonger, 1 SM.
Mikael Good, 21, ventilationstekniker, 1 A-lagssäsong, 1 SM.
Mats Waltin, 29, studerande, 5 A-lagssäsonger, 190 A-landskamper, 1 SM.
Stefan Perlström, 26, byggnadsarbetare, 6 A-lagssäsonger, 1 SM.
Thomas Eriksson, 23, studerande, 8 A-lagssäsonger, 74 A-landskamper, 1 SM.
Mihael Thelvén, 22, studerande, 4 A-lagssäsonger, 3 A-landskamper, 1 SM.

Forwards:
Hans Särkijärvi, 26, polis, 8 A-lagssäsonger, 1 SM.
Jens Öhling, 20, värnpliktig, 3 A-lagssäsonger, 1 SM.
Dag Bredberg, 26, studerande, 4 A-lagssäsonger, 8 A-landskamper, 1 SM.
Håkan Eriksson, 27, studerande, 5 A-lagssäsonger, 25 A-landskamper, 2 SM (det första med Skellefteå AIK).
Tommy Mörth, 23, byggnadsarbetare, 4 A-lagssäsonger, 33 A-landskamper, 1 SM.
Jan Claesson, 25, studerande, 2 A-lagssäsonger, 1 SM.
Kent Johansson, 26, försäkringstjänsteman, 1 A-lagssäsong, 1 SM.
Bo Berglund, 27, studerande, 6 A-lagssäsonger, 32 A-landskamper, 1 SM.
Martin Linse, 20, värnpliktig, 2 A-lagssäsonger, 1 SM.
Björn Carlsson, 22, lärare, 2 A-lagssäsonger, 1 SM.
Håkan Södergren, 23 studerande, 7 A-lagssäsonger, 7 A-landskamper, 1 SM.

Tränare:
Leif Boork.

FAKTA FRÅN ELITSERIEN 82/83

Total publik:
917 957 (998 225).

Genomsnitt publik:
5 100 (–445).

Största publik:
9 781 (Djurgården–AIK 12/10, Hammarby–Djurgården 24/10, AIK–Djurgården 14/11, AIK–Hammarby 28/12 1982, Djurgården–AIK 9/1, AIK–Djurgården 22/2 1983).

Flesta mål per match:
4 Lars-Erik Ericsson, AIK
4 Ivan Hansen, Leksands IF
4 Bo Berglund, Djurgårdens IF
4 Dan Mohlin, Färjestads BK
4 Thomas Nord, Leksands IF
3 Tore Öquist, Björklöven (2 ggr)
3 Per-Olof Brasar, Leksands IF
3 Roland Eriksson, Leksands IF
3 Mikael Granstedt, Skellefteå AIK
3 Anders Broström, Västra Frölunda
3 Lars Nyberg, MoDo AIK
3 Hans Särkijärvi, Djurgårdens IF

UTVISNING PER FÖRENING	Min
Färjestads BK	327
MoDo AIK	320
AIK	355
Leksands IF	394
Skellefteå AIK	402
Hammarby IF	405
Brynäs IF	412
IF Björklöven	432
Västra Frölunda	444
Djurgårdens IF	503

Färjestad	36	22	6	8	184–123		50
Djurgården	36	21	7	8	169–120		49
AIK	36	20	7	9	151–107		47
Björklöven	36	19	5	12	146–119		43
Leksand	36	17	5	14	157–149		39
Brynäs	36	12	8	16	143–160		32
Frölunda	36	12	6	18	135–160		30
Skellefteå	36	10	7	19	119–149		27
MoDo	36	9	6	21	128–194		24
Hammarby	36	7	5	24	126–177		19

IN MEMORIAM

Förre ordföranden i Djurgårdens Idrottsförening, Rudolf Walldén, har hastigt och oväntat lämnat oss.

Rudolf var föreningens ordförande 1974—1978 samt 1979—1981. Under 1978 tvingades Rudolf Walldén på grund av ökade arbetsuppgifter inom KF att avsäga sig ordförandeskapet.

Han återkom redan året därpå, men tvingades avgå 1981 på grund av sjukdom. Han valdes så sent som i år till ordförande i Sällskapet gamla Djurgårdare.

En stor idrottsförening som DIF med många sektioner och många engagerade medlemmar ställer stora krav på sin ledning.

Verksamheten är i allt väsentligt baserad på att frivilliga krafter i samverkan engagerar sig för att driva verksamheten. Detta kräver delegering och decentralisering av initiativ och ansvar. Den omfattande verksamheten i en elitklubb med stora arenaidrotter på programmet gör att det ekonomiska risktagandet blir stort.

Rudolf ägnade mycken tid åt att finna former för samarbete som möjliggör att de många människornas initiativkraft och engagemang tillvaratas samtidigt som föreningen hålls samman till en enhet.

Föreningens stadgar omarbetades under Rudolfs ledning så att de många sektionernas representanter nu fått ett avgörande inflytande i överstyrelsen. Därigenom har också frågan om det slutliga ekonomiska ansvaret fått sin lösning.

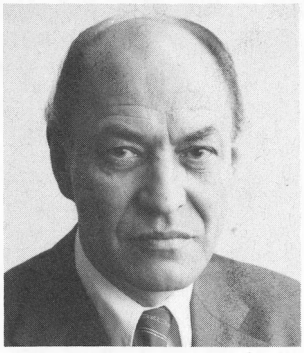

Rudolf Walldén

Rudolf hade som föreningens ordförande det yttersta ekonomiska ansvaret för föreningen. Under Rudolfs ledning infördes ett effektivt budget- och rapportsystem som gjorde det möjligt för överstyrelsen att löpande följa det ekonomiska utfallet av verksamheten.

Rudolf var en intensiv och starkt engagerad ledare som levde med i föreningens verksamhet. Både den på plan och den vid sammanträdesbordet. Hans engagemang på läktaren var äkta. Han var en tävlingsmänniska och ville se segrar och framgångar för sin förening. Han sökte inte ära eller berömmelse för egen del, men kände stolthet och ödmjukhet inför sitt förtroendeuppdrag.

För Rudolf var den sammanhållning och det äkta engagemang bland många människor som en stor idrottsförening rymmer en källa till inspiration. Trots sin intensiva och starka personlighet utövade han sitt ledarskap med återhållsamhet och respekt för andras åsikter.

Rudolf lämnar ett stort tomrum efter sig. Vi som hade förmånen att arbeta nära honom saknar en god vän med mycken värme och mjukhet under den lite hårda ytan.

Han var en riktig Djurgårdare.

HANS ÅKE SAND

Rask marsch mot bandyeliten

Efter den skrala vintern, rent väderleksmässigt, kan det vara trevligt för oss meddela att förutsägelsen om allsvenskt inom fem år fortfarande håller.

D v s uppflyttning till div III kommande säsong, vilken torde bli en genomgångsserie för vår del. Detta grundat på det spelarmateriel vi förfogar över, samt de förstärkningar som skall göras för ett komplett vinnande lag.

Ingen skall tro att vi tänker semestra hela sommaren, utan satsningen till kommande säsong är närmast allsvensk med barmarksträning från maj tills det fryser till.

TRÄNINGSLÄGER I NORRLAND

I programmet ingår också en resa till övre Norrland i mitten på november, för deltagande i en cupturnering (Haparanda), allt för att vara väl förberedda inför seriestarten, där vi troligen hamnar i samma serie som AIK, »kan de va' nå't«.

Utöver denna morot skall vi försöka komma på is redan i slutet av augusti, som omväxling till den inte alltid så roliga barmarksträningen.

TRÄNINGSFLITIGA ungdomsgrupper

När det gäller ungdomssidan har vi enbart positiva omdömen, där vi till säsongen 82—83 började från skratch och i skrivande stund förfogar över 70 ungdomar fördelade från åldrarna 10—17 år. Dessa har också under vintern deltagit i pojkserier i Uppland med blandade framgångar, så återväxten tycks vara tryggad.

EKONOMIN I HAMN MED VÅRT UNGDOMSLOTTERI

Sist men inte minst hoppas jag att alla DIF-medlemmar stöttar vår verksamhet genom att köpa lotter i vårt stora ungdomslotteri, med bl a en bil som förstapris. Lotter tillhandahålles genom vår kassör Karl Innala, tel 0764/219 59, DIF:s souvenirbutik, Stockholmsvägen 60, Lidingö eller insättning å sektionens pg 35 92 49-0 märkt lotteri, lottpris 25:—/st.

Det var i korthet sektionens verksamhet och målsättning inför kommande säsong, hit men inte längre sträckte sig mina journalistiska anlag, vi hörs igen till hösten med en närmare presentation av sektionen.

Köp lotter, köp lotter!

BERT G NISKA
sekt-ordf

DIF BANDY UNGDOMSLOTTERI

	Priser	Vinstvärde
1.	Toyota Starlett	63 000:—
2.	Florida-resa, 2 pers, 14 dagar	19 000:—
3.	Video, Philips	10 000:—
4.	Text-TV 26'', Philips	8 500:—
5— 7:	Stereo Recorder, Philips	2 850/st
8—10:	Bilstereo, Philips	1 000:—/st
11—45:	Klockradio, Philips	275:—/st
46—85:	Transistorradio, Philips	200:—/st

Kvicklotteri, där priserna 11—85 färdigdragna och det tio högvinsterna drages senast 12/12 1983 (närmare information på lotterna).
8 000 lotter à 25:—/st.
Totalt vinstvärde 130 000:—.

RÄDDAREN "RID

Av HASSE ANDERSSON

Rolf Riddervall, 25 år i höst när Elitserien är i full gång igen, blev en av Djurgårdens stora finalhjältar.

Att hockeylivet snabbt skiftar har »Räddar'n« verkligen fått besked om. Ena våren kämpande för livet för nytt kontrakt i Elitserien — mot sitt gamla gäng Hammarby, nästa vår svensk mästare och själv i en av huvudrollerna.

— Vilka härliga svängningar, sa Rolf Riddervall efter 6—2 i avslutande finalmatchen.

Hans facit mot Färjestads BK från Karlstad blev till sist strålande. Efter första finalen i Karlstad — 6—1 till FBK — var det Riddervall som tog över i Djurgårdens mål.

Därefter kom framgångarna. 7—2 till DIF på »Hovet«, »bara« 1—3 i Karlstad i tredje finalen, 4—1 på »Hovet« och så då 6—2 i avgörande femte matchen i Scandinavium i Göteborg.

— Jag måste vara nöjd, menade »Riddar'n«. Den avslutande finalen var nog en av mina absolut bästa matcher. Men klart stressigt var det. Men bättre flyt har jag aldrig haft tidigare. Det mesta stämde ju.

Mot Tre Kronor

Att vi i Rolf Riddervall har en blivande landslagskeeper är nog helt klart. Han är ju redan i B-landslaget Vikingarna och steget är hart när inget alls för honom just nu. Ett tag i Scandinavium var man faktiskt helt övertygad om att Rolf Riddervall var helt omutlig. Det gick ju inte alls att överlista honom. Det behövdes också en styrning av Jan Ingman på en kanon från Peter Loob i spel fem mot fyra innan han släppte en puck förbi sig, detta efter 48 minuter och 23 sekunders spel, alltså då bara elva minuter och 37 sekunder återstod.

När sedan Håkan Södergren hur elegant som helst klippte in 4—1 bara 34 sekunder senare var saken ändå klar.

— Nervös var jag aldrig, sa Riddervall vidare. Det är tryggt att spela i Djurgården. Det är riktigt bra spelare man har framför sig och man vet att man alltid får hjälp om man är illa ute.

Steget från Hammarby till Djurgården har Rolf Riddervall aldrig ångrat. Han följde ju med sin tränare Leif Boork för två år sedan.

— Inte ens när vi höll på att missa Elitserien på grund av kvalspel mot just Hammarby under min första säsong, deppade jag ihop, säger »Riddar'n«.

Rolf Riddervall räknar med att han själv, liksom hela Djurgården, blir bättre nästa säsong.

— Då blir vi ett jagat villebråd, säger han. Därför gäller det att satsa ännu hårdare för att stå kvar på toppen. Själv är jag inte ett dugg orolig. Tycker att jag den här säsongen fått ett fint kvitto på mig själv, sedan jag lyckats som bäst i riktigt viktiga matcher.

Det intressanta med Riddervall är tydligen att när ett stockholmslag vinner ishockeyns SM är det just en målvakt som kliver fram som den störste hjälten.

— När jag såg »Leijdans« bragdmatch mot »Löven« förra säsongen satt jag framför TV:n och gav mig sjutton på att jag själv skulle bli svensk mästare en gång. Men att det skulle gå

DAR'N"

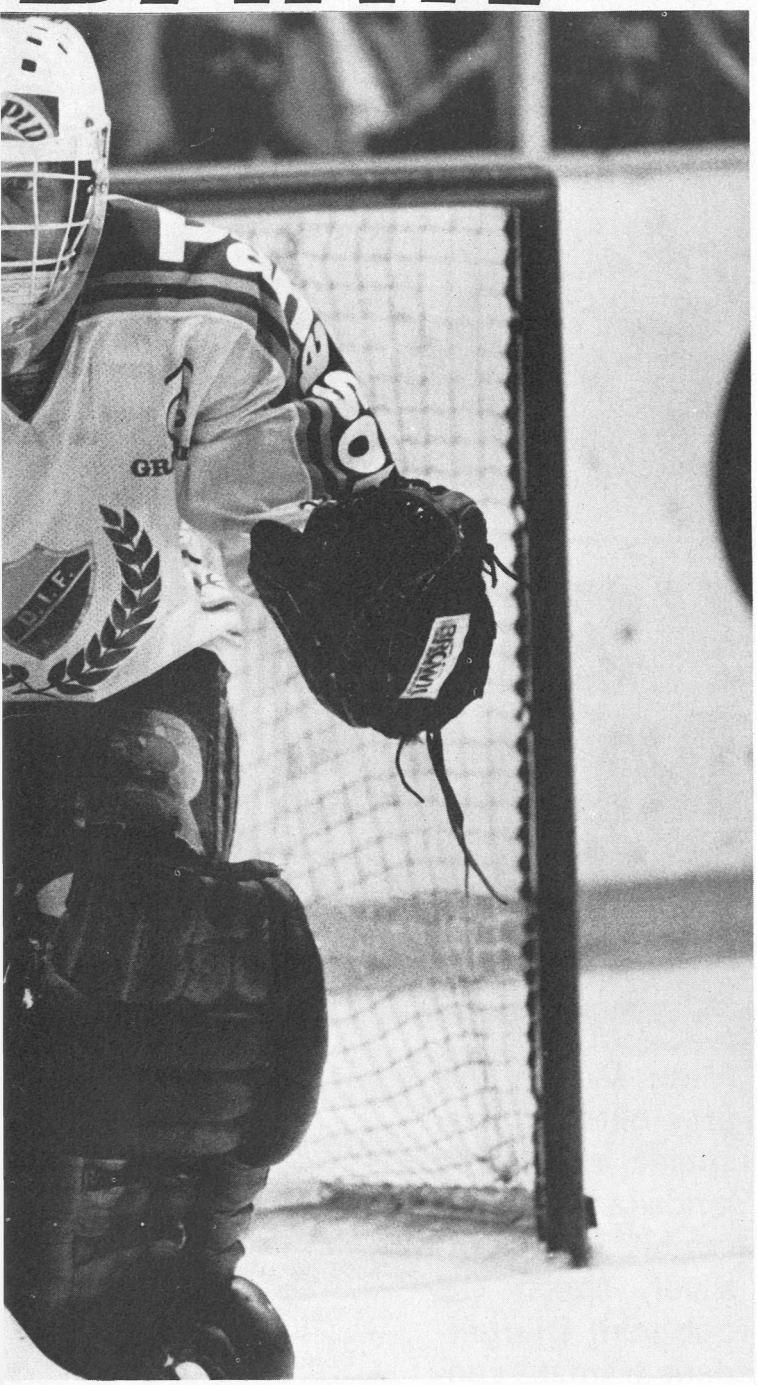

så här snabbt, hade jag inte ens drömt om.

Två stora målvaktsidoler har Riddervall haft, nämligen Leif »Honken« Holmqvist i AIK och så då Göran Högosta vid VM i Wien 1977.

— Högosta var fantastisk i den turneringen, säger Riddervall.

Mycket lärde han sig också de två år han var ständig reserv för Pelle Lindbergh i Hammarby.

— En tuff, men lärorik tid, menar »Riddar'n«.

Det kanske intressantaste av allt med Rolf Riddervall, var att han mitt under SM-slutspelet ändrade spelstil. Mot Björklöven i semifinalerna och tidigare har han alltid stått kvar inne i målet, nu gick han ut mera och skar av vinklarna och den nya spelstilen blev en fantastisk succé.

■

Bakom kulisserna...

När årets ishockeysäsong började var det inte många som tippade Djurgården som svenska mästare.

Efter en strong insats i seriespelet började emellertid ett rafflande SM-slutspel. För oss mot Björklöven den 6/3. Djurgårdsseger och en massmediastorm utan like. Vi och speciellt vår tränare, Leif Boork, utsattes för en lindrigt sagt onyanserad presskritik. Man försökte i laget att ej påverkas av de hårda omdömen som man ej kunde undvika att ta del av. Dock vill jag påstå att returmatchen i Umeå var starkt präglad av tveksamhet från våra spelare, vi spelade snällt och försiktigt i överkant. Den hårda skrivningen i pressen, umepublikens fantastiska stöd till Björklöven och »hatiska« uppträdande mot oss påverkade i stor grad matchen som förlorades klart.

Avgörande i Stockholm genom en klar djurgårdsseger med 3—0.

Djurgården klart för final mot Färjestads BK. Första matchen i Karlstad i härlig SM-stämning. Färjestad klart bäst, och tog första matchen med 6—1.

Andra matchen spelades i Stockholm, Djurgården vann denna lika klart som Färjestad den första. Man började hoppas och tro på ett lyckligt slut i årets SM. Även vid denna match kom massmedia igång, men med viss rätt. Jag tar bestämt avstånd från den typ av »hat-ramsor« som Håkan Loob utsattes för, de hör inte hemma på en idrottsarena. Men otvetydigt betyder vår härliga hemmapublik mycket för oss. Det går inte att beskriva den känsla som man känner i »båset« när närapå 9 000 personer står upp och applåderar, eller när dessa 9 000 sjunger unisont Djuuurgåååårn – Djuuurgåååårn.

I tredje matchen är vi tillbaka i Karlstad igen. En mycket jämn match där vi lika gärna kunde ha stått med segern, »Looben« fastställde slutresultatet 3—1 till Färjestad i slutminuten när vi tagit ut målvakten.

Inför vår trogna hemmapublik spelar laget återigen upp en härlig ishockey, och gör klart att avgörandet kommer i Göteborg torsdag den 24/3 1983.

SM-FINAL I GÖTEBORG

Ishockeylaget lämnade Stockholm redan på onsdagen den 23/3. Buss till Göteborg, där middag väntade på hotell Opalen. Kvällsuppladdningen bestod av teaterbesök på Lisebergsteatern som spelade upp »Albert och Herbert«.

Torsdag morgon, frukost och lätt isträning.

Vid genomgången före matchen var djurgårdslaget mycket laddat, sådant märks på att spelarna skärmar av sig från omvärlden och visar en klar irritation över allt ovidkommande som verkar störande.

19.00 TV-belysningen tänds och matchen börjar. Vi tar ett rejält tag i matchen direkt från start. Vi får även fin utdelning på chanserna, 3—0-ledning efter första perioden.

Andra perioden som slutar mållös har ett visst övertag för Djurgården och gör att man börjar hoppas.

Tredje perioden. Otroligt nervöst att vara ledare, när två minuter återstår av matchen vet man att Djurgårdens 11:e SM är i hamn. Känslan när slutsignalen går är obeskrivlig, men jag är säker på att många djurgårdare runt i landet kände likadant som vi. Obeskrivlig glädje och lycka.

Jag hoppas att ovanstående rader fått er att komma ihåg och att ni än en gång känner sötman i munnen.

BJÖRN RYLANDER

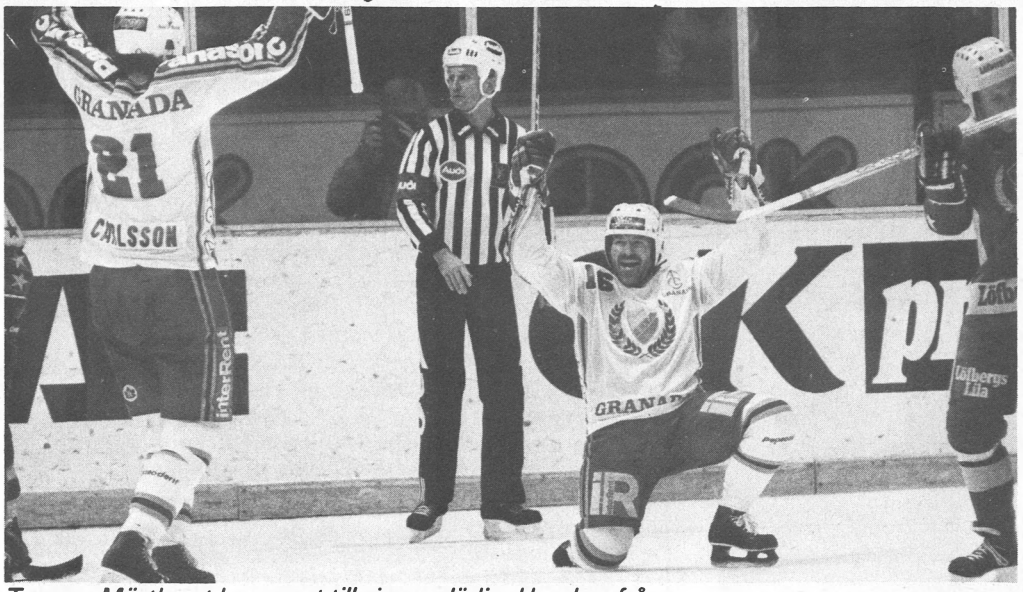

Tommy Mörth vet knappast till sig av glädje. Han har från närhåll dundrat in 2-0 i avgörande finalen. Björn Carlsson jublar också.

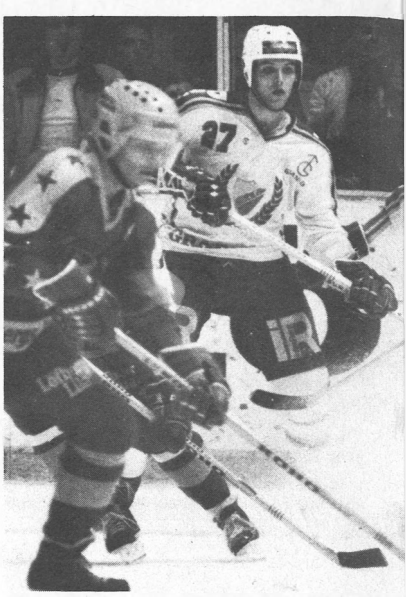

Ett väl samlat DIF-försvar, fr v Riddervall lurar Thomas Rundqvist

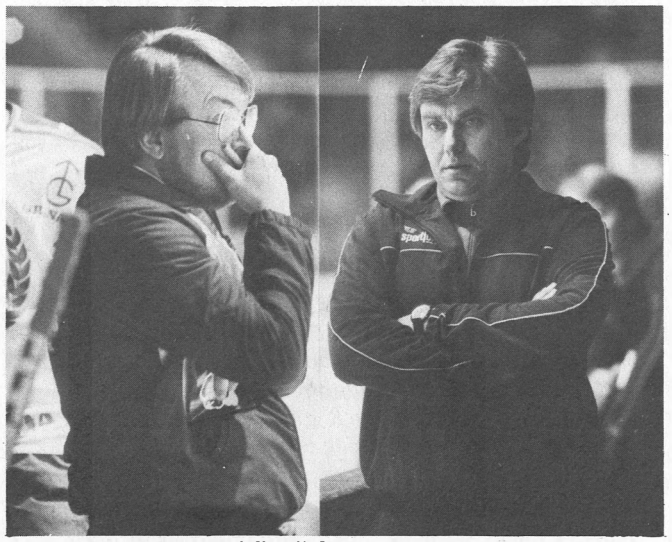

»Hjärnornas kamp« i finalbåsen. T v Leif Boork i Djurgården, t h Kent »Kisen« Ohlsson i Färjestad.

Ett lyckligt ögonblick för Arne Grunander. Under Djurgårdens tio guld tidigare var han ordförande i föreningen, nu fick han överräcka guldpokalen till Håkan Eriksson, 20 år efter senaste guldet.

"SUPER-MATS" — äntligen nådde han målet

Av HASSE ANDERSSON

Mats Waltin, 30 år i oktober, har spelat snart 200 landskamper, vunnit flera VM-silver, spelat OS och varit Djurgårdens främste spelare i många år.

»Super-Mats« har han kallats i många år av supportrarna.

Riktigt super tror jag inte Waltin kände sig själv förrän på kvällen den 24 mars i Göteborg.

Då han äntligen blivit svensk mästare.

— Tro mig eller ej, men det här har jag drömt om länge, inte bara sedan vi missade mot MoDo 1979, sa Mats Waltin.

Just att vinna SM har jag länge förstått skulle vara något extra. Men ändå övergår glädjen allt det jag kunde drömt om.

Ljumskoperation

Annars var det nära att Mats Waltin skulle missa det fantastiska slutet på säsongen 82—83. Hans krånglande ljumskar gjorde sig påminda efter en match mot MoDo i februari och Waltin fick lägga sig på operationsbordet.

— Då trodde jag att jag kunde glömma resten av den här säsongen, säger Mats. Jag var fruktansvärt deppig.

Leffe Boork trodde dock hela tiden på Mats Waltin till dess att det var dags för slutspel, Djurgårdens läkare likaså. I första semifinalen mot Björklöven var Waltin tillbaka igen — och faktiskt en av de bästa i laget igen.

— Jag är förvånad själv hur bra det gick i SM, trodde inte jag skulle orka, säger Waltin.

»Super-Mats« kommer vi att få

Thomas Eriksson, Mats Waltin, Håkan Södergren och Rolf i Färjestad.

Vilket makalöst mål, Thomas Eriksson: 3-0 — »spiken i kistan« — itter i Färjestads-målet. Mats Waltin och Tommy Mörth snabbast framme.

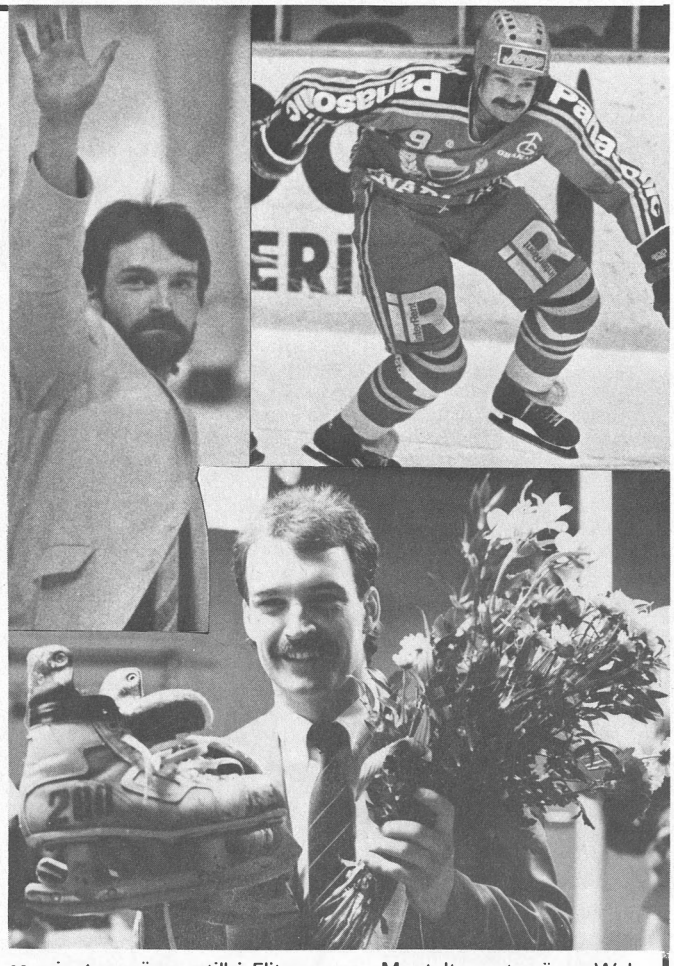

se minst en säsong till i Elitserien — så länge har han kontrakt med Djurgården.

— Och så länge jag spelar i Elitserien satsar jag också allt på landslaget, säger Mats Waltin.

Skillnaden på Djurgårdens kvallag 1982 och svenska mästarna 1983.

— Mentalt mest, säger Waltin. Vi har blivit oerhört psykiskt starka. Men sedan tycker jag det var synd att vi fick en så ful stämpel på oss ett tag. Så brutalt spelade vi inte. Därför var det förstås en extra fin känsla att vi spelade ut Färjestad i den avgörande finalen.

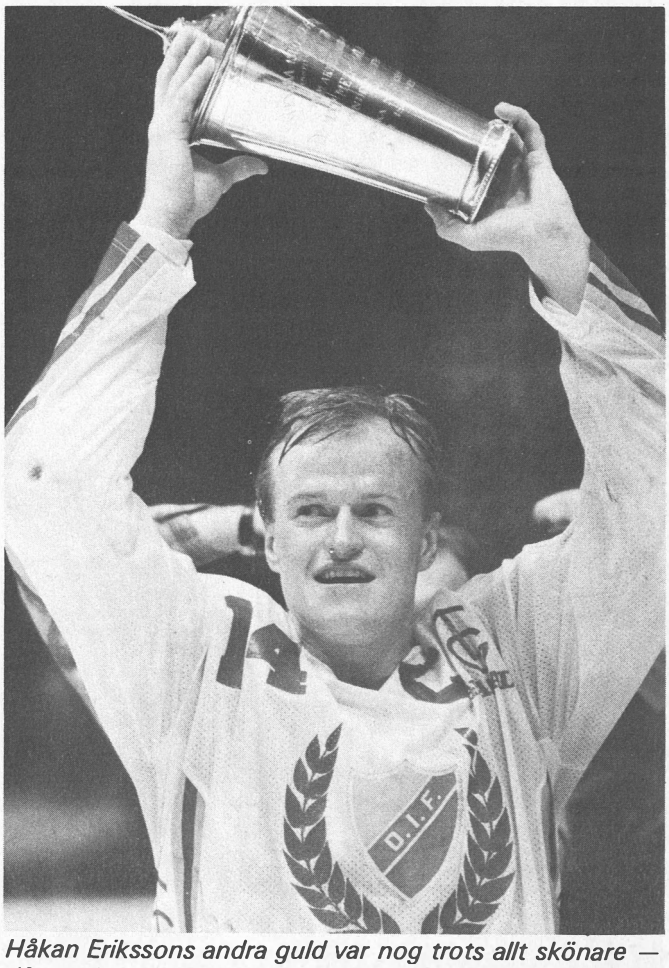

Håkan Erikssons andra guld var nog trots allt skönare — då var han ju lagkapten och den förste som fick hålla bucklan. Håkan var även med Skellefteå 1978.

INT' Ä VI PESSMISTER INT'

»En äkta djurgårdare är pessimist!!!« Så löd en helsidesrubrik i årets första nummer av Djurgårdaren. Artikelförfattare var FÖRSTÅS min gamle lekkamrat från Tomtebogatan, min gamle klubbpolare, massmediakollega och jag vet inte allt, Tommy Engstrand.

Ingen kan som Tommy måla himlen i mörkblå färger inför en djurgårdsmatch i ishockey eller fotboll. Han och Kerj Jonsson. Och Ulf Adelsohn förstås. Och för att inte tala om Arild Waeger! Rekordet innehas väl av Karl-Erik Nordlund (f d vice ordförande i föreningen och i fotbollsektionen) som ännu fem minuter före slutsignalen mot Landskrona BOIS för några år se'n på Stadion vid ställningen 7—0 till Djurgår'n konstaterade: Efter det här brakar helvetet loss. Nu gör vi inte ett mål på sju säsonger. Han blev delvis sannspådd. Eller vad sägs om att matchen slutade 7—1 till Djurgår'n!

Nåväl, vi är många optimister också. Och tack för det, för det är optimisterna som står bakom föreningens framgång. Vi som satt (eller stod) på läktarna när Tumba, Lasse Björn, Rolle Stoltz och kompani härjade på isen visste lika bra som dem att Djurgården **skulle** bli mästare. Vi som såg Sigge Parling, Tjalle Mild och övriga järnkaminer sparka sig fram på planen visste, liksom dem, att Djurgården måste bli mästare. Och fråga Boorken, Håkan Södergren, Tommy Mörth och grabbarna. . . dom **visste** hur det skulle gå. Jag visste det också. Det känns i luften liksom. Och historien kommer att upprepa sig. Var så säker!

Astrologerna har svaret

Jag har roat mig med ett experiment. Saken är nämligen den att jag inför kommande höst förbereder en serie om astrologi i TV, ni vet det där med planeternas påverkan på dig beroende på var du befann dig på jorden den dag du föddes. Inför SM-slutspelet plockade jag ut våra landslagsgubbar och lät olika astrologer ställa deras horoskop på ett alldeles speciellt sätt så att vi skulle få fram ett gemensamt resultat. I stora drag fick min totalt ishockeyointresserade astrolog och jag fram följande värden för DIF-puckarna:

»Längsta tänkbara kamp är att vänta (det blev åtta slutspelsmatcher!) Framgång vid de markerat större publikanhopningarna (Johanneshov) motgång vid de något mindre (i Karlstad). Eftersom den femte och avgörande matchen spelades i Scandinavium fanns det ingen anledning till oro.

Om jag tror på det där? Naturligtvis inte. . . eller. Ja, låt oss titta på fotbollslaget! Och låt oss på kul ställa horoskopet på Djurgårdens IF, född 12 mars 1891. T o m platsen är känd. (Djurgården). Klockslaget behövs inte för den här något mer summariska redovisningen. Så här ser prognosen ut (inom parentes bör det kanske anmärkas att division II-fotbollen inte har startat i skrivande stund).

»Trots att en från början positiv inställning saknas är det just i år planeten Saturnus som nu påverkar 92-åringen till att få förmåga att utveckla intuition och fantasi och att ge dessa krafter konkret form. En mycket stark påverkan har planeten mars med energiladdning och strålande resultat som följd. Om den rätta energin saknas kan kraften lätt gå förlorad«.

— Men placeringen då, frågar jag irriterat min astrolog. Hur går det till slut?

Repris på två framgångsrika årtal

— Tja, bilden i det här avsnittet är inte så tydlig, säger han. Jag måste titta bakåt. Kan året 1961 kanske ge dig besked, där finns samma stjärnbild? Snudd också 1936.

Till historien hör att Djurgården båda nämnda år gick upp i allsvenskan samt att min sagesman inte har den ringaste kunskap i ämnet. Han kan knappt skilja mellan en ishockeypuck och en fotboll.

Man kan väl också i detta astrologiska avsnitt tillägga att Djurgården föddes i Fiskarnas tecken och att Fiskarnas speciella kroppsdel är fötterna, som de helt regerar.

Så där hör ni, Hasse Holmqvist, Rolle Åman, Vito Knesevic och kompani! Bättre med stjärnor i himlen än på jorden? Eller är det kanske, trots allt, bäst med bådadera!

Till historien hör också att jag inför slutspelet i ishockey blev uppringd av en journalist på Aftonbladet, som frågade mig om utgången. Jag gav honom den stjärnbild, som min astrolog jobbat fram. Med en viss tvekan publicerade han mitt horoskop. På senare tid har han tittat litet undrande på mig.

SLUTLIGEN: Skulle det ovan nämnda slå in är jag beredd att detaljforska vidare för att så småningom bilda en tipsliga. Och i så fall: Stackard Tipstjänst och Lars-Gunnar Björklund!

ÅKE WILHELMSSON

Bordtennis:

Stark spurt hjälpte inte

Bordtennissektionens A-lag klarade sig inte kvar i div II. Detta blev helt klart efter det avslutande »sammandraget«, som arrangerades i Boo KFUM:s rackethall sista helgen i februari.

Innan de avslutande fyra matcherna låg Djurgården näst sist och hopplöst långt efter Falu BTK. Efter första omgången på lördagen tändes dock hoppet, då poäng togs mot Boo. Hela laget spelade mycket starkt och målmedvetet och detta att få oavgjort mot Boo på deras egen hemmaplan var bra gjort.

Spänningen steg senare ytterligare efter övertygande seger mot Borlänge. Inför sista omgången hade Djurgården och Falun samma poäng. Matchkvoter räknades fram och tillbaka.

Tyvärr blev nu Solna BTK för svåra i slutmatchen. När samtidigt Falun storspelade och lyckades vinna över Boo, innebar detta att vi var avsågade och nästa säsong får spela i div III.

UPPLADDNINGEN HAR REDAN STARTAT

Säsongen är med andra ord slut. Detta innebär inte att träningen trappas ner. Uppladdningen för div III har redan startat. Den kommer under sommaren att fortsätta i Energiverkets motionsanläggning, eftersom Enskedehallen i vanlig ordning har sommarstängt.

TVÅ STARKA NYFÖRVÄRV

Ankare i A-laget kommer Lars Jonsson att vara. Dessutom kommer Tomas Karlsson, Tommy Nyström, Mats Hagberg, Michele Hébert och Janne Pettersson att ingå i truppen.

Både Mats Hagberg och Janne Pettersson är nya Djurgårdare och kommer att bli förstärkningar, både vad gäller spelstyrka och stämning i laget.

Något annat mål än seger i div III, finns givetvis inte för sanna djurgårdare, och vi tror att vi grejar det.

NYBÖRJARE VÄLKOMNA

Vad gäller nybörjarrekryteringen kan nämnas att vi har ett begränsat antal lediga platser. Nybörjarträningen kommer att ske två dagar i veckan i Enskedehallen. Troligtvis måndagar och onsdagar med start i september.

NYBÖRJARE VÄLKOMNA

Vad gäller nybörjarrekryteringen kan nämnas att vi har ett begränsat antal lediga platser. Nybörjarträningen kommer att ske två dagar i veckan i Enskedehallen. Troligtvis måndagar och onsdagar med start i september.

Alla intresserade är välkomna att pröva på »racketsporten« och anmälan kan göras redan nu till:

Tobias Olsson, tel 08/91 51 51 eller Urban Olsson 08/48 35 48.

URBAN OLSSON

SLUTTABELL DIV II NORRA

Kebnekaise BTK	14	14	0	0	112- 42	28
BTK Urnan/Gävle	14	11	0	3	96- 65	22
Solna BTK	14	9	0	5	91- 71	18
Råcksta SK	14	7	1	6	92- 76	15
Boo BTK	14	4	3	7	92- 94	11
Falu BTK	14	4	1	9	75- 98	9
Djurgårdens IF	14	3	1	10	60-108	7
Borlänge BTK	14	0	2	12	51-110	2

Viktigt meddelande till aktiva och funktionärer i DIF

DIF har förhandlat sig till mycket förmånliga priser på 1983 års Fiatmodeller hos Fiat Bromma.

För närmare information kontakta DIF:s kansli 08-14 37 95 eller någon i Leif Åkessons team hos Fiat Bromma 08-28 29 60.

DJURGÅRDENS IF

Bengt Broberg

FIAT BROMMA

Leif Åkesson

Männen bakom verket!

De syns aldrig i rubrikerna, de nämns aldrig i matchreferaten, de är okända för den stora allmänheten kring fotbollsarenorna —men de finns där —materialvårdarna i klubbarna —»männen bakom verket«! De som arbetar i det tysta, som ser till att prylarna finns på plats när de behövs —vid träningar och matcher. De som ser till att den vackra blårandiga dräkten alltid är stilren och tilltalande för ett djurgårdsöga när lagen gör sin entré på Stadion och alla andra tävlingsplaner land och rike runt.

De bara finns där — Stig Annerhög och Torbjörn Waax —vårt materialvårdarteam med mottot: »Var sak på sin plats, och plats för varje sak«!

Vi har träffat dem i deras »helgedom« under stadionläktaren och bett dem berätta något om sig själva och livet i kulisserna bakom de stora idrottsscenerna.

Stig Annerhög (63), äldst i gamet av de två, övertog ansvaret för fotbollens A- och B-lagsmaterial för sex år sedan efter legendariske föregångaren Harald Gustafsson.

Om sig själv berättar Stig att han i sin ungdom »sparkade boll« som junior i IFK Lidingö, dock utan att ens komma i närheten av ett lockande proffskontrakt. Det blev istället ledaruppdrag i olika sammanhang med bl a en ettårig sejour som kassör inom fotbollsektionen innan Bengt Lindbergh på allvar etablerade sig som låset på kassakistan.

Som förövning inför kommande materialvårduppdrag ägnade sig Stig sedan några år åt att ta hand om sektionens souvenirförsäljning och sedan — 1977 — var det dags. Harald lämnade in och Stig tog över i underjorden bland tröjor, byxor, strumpor och skor och alla andra prylar som ingår i en elitklubbs materialutrustning.

VAD ÄR DET SOM LOCKAR!

På frågan »varför materialvårdare« svarar både Stig och Torbjörn skrattande »man är väl lite tokig«, men tillägger med allvarligare innebörd »det är det fina kamratskapet, gemenskapen med grabbarna i gänget och andra ledare, de positiva mänskliga kontakterna, samhörighetskänslan med föreningen och medvetandet att jobbet är viktigt och uppskattat, som säkerligen är den främsta drivfjädern«.

FRÅN BANDY TILL FOTBOLL

Torbjörn Waax (47) — allmänt kallad Tobbe — har en något annorlunda bakgrund. Han är ganska ny i »yrket« — gör nu sitt andra år — och har själv inte varit märkbart aktiv inom fotbollsvärlden. För hans del lockade bandyn mer — målvakt i Gröndal — innan det blev aktuellt med aktiva ledarår inom DIF-fotbollen. Där har han under senare år haft ansvar för juniorlaget och sedan också det allsvenska reservlaget innan Stig fick upp ögonen för honom och »upphöjde« honom till materialvårdare.

STUGA PÅ LANDET OCH BÅT PÅ HAVET

De båda herrarna har också från varandra helt avvikande »fritidsintressen«. Stig föredrar den lugna tillvaron i stugan i Roslagen tillsammans med hustru Asta. Tobbe med maka tillbringar hellre semesterveckorna till havs med kryssningar kring Gotland och Öland. Var och en på sitt håll hämtar de inspiration till det slitsamma jobbet som servicemän för föreningens främsta representationslag.

DYRBAR UTRUSTNING

Det är inga små slantar som Stig och Tobbe har ansvar för. Inom de fyra väggarna i det ca 60 m² stora materialrummet med rader av hyllor och lådor och skåp, förvaras prylar för bort emot en kvarts miljon svenska kronor och varje år görs nyinköp för omkring 100 000 kronor. Det gäller nya skor och tävlingsdräkter, träningsutrustning — T-shirts och overaller, ylletröjor och mössor och vantar för vinterbruk, handdukar och hygienutrustning, dubbar, snören, bollar och mycket, mycket annat som behövs för den aktiva verksamheten.

Allt har sin bestämda plats och fördelas noga efter varje enskild spelares speciella behov.

Helt och rent ska det vara — och en gång i veckan sker byte av träningsutrustning — en rutin som pågår från träningsstarten i januari till säsongavslutningen i december, vecka in och vecka ut.

Det krävs ett utpräglat sinne för ordning och reda för att klara alla dessa otaliga olika prylar och det besitter herrar Stig och Torbjörn i hög grad.

»GLIMTEN I ÖGAT«

»Ordningssinne« var ordet och det är kanske just denna egenskap som skapar bekymmer när det emellanåt plötsligt »försvinner« en handduk, ett par strumpor eller en tröja för någon av spelarna.

Då krävs en fast hand och noggrant förda kvittenslistor för att kunna förklara för den »förlorande sonen« och »det fick du i förra veckan, när vi senast hade materialbyte«.

Då hjälper inga troskyldiga förklaringar »det har jag aldrig fått« — Stig och Tobbe har sina papper i ordning och prylarna ska fram innan nya delas ut. Det är bara för grabbarna att leta fram det »inte utdelade« grejorna och till sist kommer en något slokörad syndare tillbaka med den »borttappade« prylen. Ordning och reda och glimten i ögat på båda sidor om utlämningsdisken.

En av Djurgårdens två materialförvaltare, Stig Annerhög, i fullt jobb. Något av ett »allt-i-allo« för en förening.

1 000 ARBETSTIMMAR

Ofta skrivs om de många och långa träningspass som spelarna har under en säsong och om mängden av tränings- och tävlingsmatcher som kräver tid. Sällan tänker man på att materialvården kräver minst lika långa tid — oftast än längre. Utan material ingen träning, utan material inga matcher — materialvårdarna måste alltid vara på plats. Ca 1 000 arbetstimmar per år ägnar Stig och Tobbe åt sina prylar och sin service åt A- och B-lagstrupperna.

Grejor ska sändas på tvätt, trunkar ska packas och packas upp, utrustning ska bytas och lagas, nyinköp ska göras och inte minst ska kaffe kokas, läsk och sportdryck serveras och mängder av andra detaljer ordnas för att lagen ska fungera.

Arbetsuppgifter saknas inte och inte heller det goda humöret!

»GIVMILD OCH ÖVERSEENDE«

Lasse Stenbäck, den ende av dagens A-lagslirare som varit med under Stigs hela »mandatperiod« har sin speciella syn på hur en bra materialvårdare ska fungera: »han ska vara givmild och överseende« säger Lasse med ett förläget leende som antyder att han själv kanske ibland tillhört »de förlorande sönerna« som »tappat bort« en och annan pryl, men tillägger Lasse »dom är bra, gubbarna, och utan dem skulle det nog inte fungera. Det är jättefin service vi spelare får och kunde vi prestera motsvarande resultat på plan, skulle vi säkert vinna serien varje år«.

Ett omdöme vi gärna instämmer i och ett betyg bättre än de flesta över ett slitstarkt, generöst och positivt överseende arbetsteam i kulisserna under stadionläktaren.

DET FINNS EN TILL!

I sammanhanget ska vi inte heller förglömma »tredje mannen« — Sven Jonsson — den 66-årige ynglingen som rensar upp efter Stig och Torbjörn. Killen som får ta hand om »skiten«, d v s det som ska tvättas.

Ensam sköter han hela sektionens tvättavdelning i sina domäner intill materialrummet. Ett jättejobb som utgör grunden för ordningen och redan på materialsidan.

Snyggt och prydligt levererar Sven rena grejor tillbaka till kompisarna i rummet intill och det är resultatet av detta lagarbete vi ser när grabbarna springer ut på plan.

En hedersam insats av »tre musketörer« — gentlemännen »bakom verket«!

det händer i
LÄNNA

ELIS
BROBERGS
BYGGMARKNAD

NYNÄSVÄGEN - LANNA (strax före Handen)
ADRESS: GAMLA NYNÄSVÄGEN 566, 142 00 TRÄNGSUND
TEL. VX 771 02 00
Öppet: Mand. 7–19. Tisd. – fred. 7–17. Lörd. 9–14.

Ta familjen till
FISKARTORPET
ÖPPET HELA SOMMAREN —
LÖRDAGAR STÄNGT UNDER JULI
tel 08-101559
Motion-servering-naturskönt

D.I.F.

Solen har kommit och isen har smält....

— Av LARS-ERIK LÖFMAN —

För vår del i konståkningen är säsongen nu avslutad. Vår sista dag på isen var den 28 april, då det utbröt allmän våryra, denna gång med bandy, disco och tävling i artistisk åkning (improviserad efter i förväg okänd musik) för de minsta. Vårfest med saft, kaffe, tårta och av ungdomarna egenproduce rad show på Fältöversten den 6 maj och slutligen årsmöte den 26 maj, dagen efter DIF:s, satte punkt för verksamhetsåret.

Vad kan man säga om den gångna säsongen. Vi får väl vara nöjda resultatmässigt. Vi slåss utan vidare i toppen, såväl med seniorer som med juniorer flickor. Prislistorna talar ju sitt tydliga språk. Att vi, Sverige och DIF, hemförde juniorsegern i Nordiska Mästerskapen får väl betecknas som en smärre sensation. Finnarna brukar kamma hem det mesta, men i år gick det inte så bra, övriga tre grensegrar, seniorer damer och herrar samt juniorer pojkar tog Danmark Även övriga DIF-are placerade sig bra med / nette Olsson, som tog silver i seniorklassen, i spetsen.

REKRYTERINGSBEKYMMER

Nej, jag säger ännu en gång, med risk att bli tjatig, vårt stora problem är nyrekryteringen. Svårigheten med nybörjare verkar dock vara ett allmänt problem för vår sport. Man måste söka finna okonventionella lösningar för att förbättra möjligheterna att börja med konståkning. Eftersom det numera finns mycket få föräldrar som p g a dubbelarbete, har möjlighet att bistå sina små barn med skjuts, måste man diskutera möjligheten att sektionen ordnar transport till och från banorna.

ANSTÄLLDA TRÄNARE

Dessutom tror jag det är dags att omorganisera träningen i så måtto, att sektionen i likhet med nästan alla föreningar och klubbar ute i landet, anställer klubbtränare, varav en eller två har det övergripande ansvaret för träningen. De organisatoriska och ekonomiska frågor som sammanhänger härmed borde inte vara olösliga. Däremot skulle man vinna att klubben/sektionen fick ett större ansvar och bättre kunde fördela resurserna i enlighet med den inriktning vi av tradition har när det gäller »eliten« och tävlingsdeltagandet.

S-TROFÉN — EN ARRANGÖRSFRAMGÅNG

Slutligen känner vi oss ganska nöjda med vårt eget stora tävlingsarrangemang S-TROFÉN, som gick på Mossen 19—20 mars för fjärde gången. Även om svenska mästarna Catarina Lindgren och Lars Åkesson behöll troféerna för gott efter var sina tre segrar. Styrelsen har redan beslutat att instifta nya pokaler för fortsatt tävlande så att S-TROFÉN skall kunna fortsätta. Seniortävlingar finns det inte så gott om och denna har blivit populär. I år var det faktiskt rekorddeltagande. Min förhoppning i förra numret att få se många DIF-are utanför konståkningsleden i Stora Mossens ishall infriades tyvärr inte. Det var mest »redan frälsta« som kom. Men de var många!

Anette Olsson, vår silvertös vid senior-NM.

RESULTAT: NORDISKA MÄSTERSKAPEN I GÖTEBORG 18—20/2 1983

Seniorer damer:

1. Hanne Gamborg, Danmark	3,8
2. Anette Olsson, Sverige, DIF	7,2
3. Nina Östman, Finland	7,6
4. Susanna Peltola, Finland	8,2
5. Anette Nygaard, Danmark	9,8
6. Karin Starzmann, Sverige	10,8
11. Lena Jonasson, Sverige, DIF	19,4

Seniorer herrar:

1. Fini Ravn, Danmark	2,6
2. Lars Dresler, Danmark	4,4
3. Peter Söderholm, Sverige, DIF	5,0

Juniorer flickor:

1. Susanne Seger, Sverige, DIF	2,6
2. Birgitta Andersson, Sverige	7,6
3. Elina Hänninen, Finland	7,6
4. Anuli Nieminen, Finland	8,6
5. Heléne Persson, Sverige	10,0
6. Ann-Marie Söderholm, Sverige, DIF	12,4

Juniorer pojkar:

1. Henrik Walentin, Danmark	2,4
2. Oula Jääskeläinen, Finland	3,6
3. Peter Johansson, Sverige	6,0

BOO-CUPEN 5—6/2 1983 BOO SPORTKLUBB

Flickor, klass A

1. Karin Sennerholm, Saltsjö-Boo KK	1,6
2. Curie Song, Stockholms KK	3,2
3. Carina Gullberg, IFK Österåker	4,8
4) Catarina Olsson, Vallentuna	6,4

Pojkar, klass A

1. Pontus Liljestrand, Boo SK	1,6
2) Håkan Byström, Upplands-Väsby KK	3,2

Flickor, klass B

1) Erika Håkansson, Stockholms ASK	2,8
2) Anneli Zvejnicks, Djurgårdens IF	4,2
3. Louise Liljestrand, Boo SK	4,4
4. Agneta Sigrell, Saltsjö-Boo KK	8,0
6) Christina Eriksson, IFK Österåker	9,6

Flickor, klass C

1. Johanna Björsell, Stockholms KK	2,6
2. Ann Sofie Gustafsson, Saltsjö-Boo KK	4,0
3. Pia Blom, Saltsjö-Boo KK	7,6
4. Anna Vikersjö, Boo SK	7,8
5. Julia Fors, Stockholms ASK	8,2
6. Eva Albinsson, Djurgårdens IF	9,0
7. Lena Lindberg, Djurgårdens IF	9,2
8. Ann Christiansson, Boo SK	12,4

B-JUNIOR-SM TIBRO 26—27/2

Juniorer B

1. Annika Ekblom, Stångebro KK	4,6
2. Anette Skogström, Växjö KK	5,6
3. Therese Fredriksson, Tibro KK	6,6
4. Sofhia Gustavsson, Tibro KK	7,8
5. Maria Andersson, Slottsstadens KK	12,4
6. Dominique Ancorini, Stockholms ASK	13,4
16. Ann Sundberg, Djurgårdens IF	31,2
17. Lotta Tegnér, Djurgårdens IF	31,2

S-TROFÉN STOCKHOLM DJURGÅRDENS IF 18—20/3

Damer

1. Catarina Lindgren, Piteå KK	2,0
2. Anette Olsson, Djurgårdens IF	5,0
3. Lena Jonasson, Djurgårdens IF	9,8
4. Ann-Charlott Andersson, GF Idrott	10,0
5. Charlotte Krigström, Stångebro KK	11,0
6. Susanne Lidholm, Skövde KK	11,2
8. Marie Stoltz, Djurgårdens IF	16,4
9. Maria Mattinen, Djurgårdens IF	18,0
10. Yvonne Dahlström, Djurgårdens IF	21,6
12. Camilla Dahlqvist, Djurgårdens IF	27,6
17. Kristina Törnberg, Djurgårdens IF	30,4

Herrar

1. Lars Åkesson, Malmö KK	2,0
2. Peter Söderholm, Djurgårdens IF	4,0

RESULTAT KISTA CUP FÖR DIF

18—19/12 1982, klass 2 A: 2. Jan Christiansson (5 delt). **Klass 1 B:** 6. Christina Lindvall (9 delt).

15—16/1 1983: Klass 1 A: 7. Pernilla Stjernfelt (8 delt). **Klass 2 B:** 2. Cecilia Strömbom (13 delt). **Klass 4 B:** 10. Eva Albinsson (13 delt), 11. Lena Lindberg (13 delt).

29—30/1 1983, klass 2 A: 1) Martina Hafdell (10 delt).

12—13/2 1983, klass 1 A: 1) Pernilla Stjernfelt (9 delt). **Klass 3 A:** 7. Martina Lindvall (7 delt).

12—13/3 1983, final, klass 1: 1. Pernilla Stjernfelt (14 delt), 5. Martina Lindvall (14 delt), 12. Christina Lindvall (14 delt).

Klass 2: 2. Martina Hafdell (10 delt), 6. Jan Christiansson (10 delt). **Klass 4:** 8. Anneli Zvejnieks (9 delt).

GRAFSTRÖMPOKALEN, SOLLENTUNA, 29—30/1 1983

22 delt i klassen flickor 2. Anneli Zvejnieks, 11. Eva Albinsson.

MEDLEMSVÄRVNINGEN

TOM KAVLADE UPP SKJORTÄRMARNA OCH VANN ITALIENRESAN

TOM AGNBLAD heter vinnaren i medlemsvärvningskampanjen. Tom, en hängiven djurgårdare, har värvat 27 nya medlemmar och som tack för detta förnämliga arbete får han en semestervecka i ITALIEN.

— Tände på idén när jag läste om kampanjen i DJURGÅRDAREN, anförtror oss en lycklig vinnare.

— Tog upp frågan med några av mina arbetskamrater och polare som nappade direkt och sedan har det bara rullat på allt eftersom hockeylaget avancerade mot SM-GULDET.

— Ansåg det som självklart att jag skulle hjälpa till i en för DJURGÅRDEN så viktig fråga. En gentjänst för alla trevliga idrottsupplevelser som jag fått som åskådare såväl på Hovet som på Stadion.

— Gillar idrott och då i första hand lagsporterna, tycker vidare att DJURGÅRDEN är en bra förening med många fina idrottskillar inte bara bland dagens aktiva, utan så länge jag kan minnas tillbaka i tiden.

359 värvare

Sammanlagt har inte mindre än 359 medlemmar deltagit i vår värvningskampanj. Sammanlagt har de tillfört föreningen över 1 000 nya medlemmar.

Fem prisbelönta toppvärvare

1. Tom Agnblad, Lidingö — Italienresa
2. Olle Bäckström, Heby — Bärbar sv/v TV
3. Wilhelm Bäckström, Saltsjöbaden — armbandsur
4. Elof Ekman, Tyresö — Mikrokassettspelare
5. Stefan Sundin, Täby — Klockradio

OCH HÄR KOMMER FLER VINNARE!!!

Bland alla de 359 som deltagit i tävlingen har följande femton vunnit pris med lottens hjälp:
GERD ANDERSSON, MATS BERGGREN, LARS BRÄNDSTRÖM, KENT GUSTAFSSON, PETER JONSSON, BENGT KARLSSON, SVEN KERST, E-L LEONARDSSON, HANS LUNDQUIST, GÖRAN LUNDSTRÖM, INGE SANDBERG, GERT TÄLL, SÖREN TÖRMÄ, LARS ÖNNEBERG och TOMAS ÖSTLING.
ALLA FÅR PRISER BESTÅENDE AV VERKTYG OCH TRÄDGÅRDSARTIKLAR.

Priserna kan avhämtas på kansliet. Tag först kontant per telefon 08/14 37 95 (10.00—12.00) för att överenskomma om tid.

TACK FÖR HJÄLPEN

Vi gratulerar alla vinnare i denna omgång av vår värvningskampanj, och tackar för ett mycket fint arbete. Detta tack gäller också alla övriga som deltagit i tävlingen.

TACK FÖR PRISERNA

Samtliga priser som utdelats i vår medlemsvärvningskampanj har skänkts av olika företag. Det är således på sin plats att vi från Djurgårdens Idrottsförening här också framför ett hjärtligt tack till följande företag:
BROBERGS BYGGVARUHUS, CENTRUM RADIO, GRANADA-TELE-RENT, HITACHI, PANASONIC, RESO och SKOOGS EL.

LÅT OSS BLI FLER—VÄRVA MER!!!

Självklart kommer kampanjen att fortsätta. Flera inbetalningskort bifogas i denna tidning. Sommaren står för dörren. Tänk så många bekanta, släktingar m fl som Du träffar. Ta med tidningen på semestern och visa upp vår aktivitet. Vi har såväl elit som bredd, motions- som ungdomsidrott, och som medlemmar kan alla komma med i denna verksamhet eller ekonomiskt stödja den.

NYA ETAPPRISER

Vi kommer som utlovats i förra numret av DJURGÅRDAREN att fortsättningsvis utlotta etappriser till dem som värvar medlemmar oavsett antal.

Den första etappen avslutades 30 april och etappriset för denna period tilldelades BÖRJE GUSTAFSSON som får en borrmaskin.

POSTGIROT — Mottagardel

Meddelande till betalningsmottagaren

Medlemsavgift för 1983, sektion: .....

Värvad av: .....

Adress: .....

Avsändare (namn och postadress)

Personnummer:
(10 siffror)

Till postgirokonto nr
50 53 22 — 8

Svenska kronor | öre

BI 2021.04 S (dec 81) 92685

INBETALNING / GIRERING B — Arkivdel

2 • Konto • Avg • Bel

Till postgirokonto nr
50 53 22 — 8

Avgift

I-stämpel/Datumstämpel

Betalningsmottagare (endast namn)

Djurgårdens Idrottsförening

Avsändare (namn och postadress)

Eget kontonr vid girering

Underskrift vid girering från eget konto

Svenska kronor | öre

I FÄLTET NEDAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS – RESERVERAT FÖR POSTGIROT

H #

5053228 # 02 #

POSTGIROT — Mottagardel

Meddelande till betalningsmottagaren

Medlemsavgift för 1983, sektion: .....

Värvad av: .....

Adress: .....

Avsändare (namn och postadress)

Personnummer:
(10 siffror)

Till postgirokonto nr
50 53 22 — 8

Svenska kronor | öre

BI 2021.04 S (dec 81) 92685

INBETALNING / GIRERING B — Arkivdel

2 • Konto • Avg • Bel

Till postgirokonto nr
50 53 22 — 8

Avgift

I-stämpel/Datumstämpel

Betalningsmottagare (endast namn)

Djurgårdens Idrottsförening

Avsändare (namn och postadress)

Eget kontonr vid girering

Underskrift vid girering från eget konto

Svenska kronor | öre

I FÄLTET NEDAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS – RESERVERAT FÖR POSTGIROT

H #

5053228 # 02 #

POSTGIROT — Mottagardel

Meddelande till betalningsmottagaren

Medlemsavgift för 1983, sektion: .....

Värvad av: .....

Adress: .....

Avsändare (namn och postadress)

Personnummer:
(10 siffror)

Till postgirokonto nr
50 53 22 — 8

Svenska kronor | öre

BI 2021.04 S (dec 81) 92685

INBETALNING / GIRERING B — Arkivdel

2 • Konto • Avg • Bel

Till postgirokonto nr
50 53 22 — 8

Avgift

I-stämpel/Datumstämpel

Betalningsmottagare (endast namn)

Djurgårdens Idrottsförening

Avsändare (namn och postadress)

Eget kontonr vid girering

Underskrift vid girering från eget konto

Svenska kronor | öre

I FÄLTET NEDAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS – RESERVERAT FÖR POSTGIROT

H #

5053228 # 02 #

I FÄLTET OVAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS – RESERVERAT FÖR POSTGIROT

Meddelande till betalningsmottagaren

Med inbetalningskort kan på postanstalt betalas in obegränsat belopp. För inbetalning till postställe, postombud eller lantbrevbärare gäller viss begränsning av beloppets storlek.

Innehavare av postgiro- eller personkonto kan även använda inbetalningskort för girering enligt Postgirots anvisningar.

Blanketten skall skrivas ut med bläck, kulpenna eller på maskinell väg. Radering, överstrykning eller annan ändring av den tryckta eller skrivna texten eller av beloppet får inte göras.

I FÄLTET OVAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS – RESERVERAT FÖR POSTGIROT

Meddelande till betalningsmottagaren

Med inbetalningskort kan på postanstalt betalas in obegränsat belopp. För inbetalning till postställe, postombud eller lantbrevbärare gäller viss begränsning av beloppets storlek.

Innehavare av postgiro- eller personkonto kan även använda inbetalningskort för girering enligt Postgirots anvisningar.

Blanketten skall skrivas ut med bläck, kulpenna eller på maskinell väg. Radering, överstrykning eller annan ändring av den tryckta eller skrivna texten eller av beloppet får inte göras.

I FÄLTET OVAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS – RESERVERAT FÖR POSTGIROT

Meddelande till betalningsmottagaren

Med inbetalningskort kan på postanstalt betalas in obegränsat belopp. För inbetalning till postställe, postombud eller lantbrevbärare gäller viss begränsning av beloppets storlek.

Innehavare av postgiro- eller personkonto kan även använda inbetalningskort för girering enligt Postgirots anvisningar.

Blanketten skall skrivas ut med bläck, kulpenna eller på maskinell väg. Radering, överstrykning eller annan ändring av den tryckta eller skrivna texten eller av beloppet får inte göras.

Hasse Backes fotbollsfunderingar

— Av HENRIK BROMFÄLT —

Tidningen Djurgårdaren har fått ett samtal mellan träningspassen med fotbollens A-lagstränare Hans Backe. Detta för att pejla läget bland våra bollsparkare så här i inledningen av seriespelandet. Det är ju en viktig säsong som laget med ansvariga ledare har framför sig. Många nya mannar har också kommit med i den blårandiga dressen inför denna säsong.

Hur känns det nu när fem matcher är avverkade i årets div II-serie frågar vi Hasse?

— Jo tack, det känns ganska bra, även om vi bara befinner oss i början av serien och därför inte riktigt vet var vi står. Laget har dock hittills blivit bättre dag för dag, varför det ser ganska lovande ut.

— De nya spelarna (Leif Lövegaard, Stefan Svensson, Lennart Lundin, Christer Nordström och Tommy Johansson) har kommit in i laget förvånansvärt fort. Men givetvis spelar man inte ihop ett delvis nytt lag på nolltid, så vi räknar med att bli stabilare ju längre serien lider.

Hoppas slippa skador

Så den där alltid lika obehagliga frågan om läget på skadefronten?

— Joakim Sjöström och Svante Mjörne är på bättringsvägen och har tränat en del nu. Framåt sommaren lär de vara helt återställda från skadorna och kommer då att bli ordinarie i vår A-trupp. I övrigt har vi inga direkta problem med skador i dagsläget. Detta är väl annars en av säsongens orosmoment. Med tanke på den »lilla« A-trupp som vi har till vårt förfogande, så har vi inte råd med för många skador under längre perioder.

— Det gäller för våra spelare att spela förståndigt och att vara väl förberedda inför avspark, så att vi slipper onödiga muskel- eller sträckningsskador.

Ystra nyförvärv på Stadions gröna matta. Hoppande fr v: Christer Nordström, Tommy Johansson, Stefan Svensson och Svante Mjörne. Liggande fr v: Lennart Lundin och Stefan Eriksson.

Försvaret bäst

Vilken lagdel är det som du så att säga är minst orolig för?

— Den lagdel som glatt mest är försvaret, som fungerat mycket bra. Det är då inte bara backlinjen, utan hela laget som fungerat bra i försvarsspelet. Anfallsspelet räknar jag med att få bättre ordning på ju fler matcher vi spelar. I början var spelarna lite för heta framför mål och brände vissa målchanser som resultat av detta. Rutin och samträning skall dock förbättra våra insatser på den punkten.

Hasse Holmqvist — målvaktsskräck

Vilka spelare har glatt mest?

— Som jag nämnde tidigare tycker jag att de nya spelarna kommit mycket bra in i laget. Av de etablerade verkar Uffe Lundberg och Rolle Åman gå mot en av sina bästa säsonger. Vidare hoppas jag att Hasse Holmqvist kan upprepa sin fina fjolårssäsong. Hasse kommer att vara hårdbevakad av motståndarna i år, men jag räknar med att det blir motståndarna som får svårast i de duellerna.

— Och kommer bara Hasse igenom, så är jag övertygad om att han kommer att sätta skräck i de flesta av motståndarlagens målvakter.

Kvalspel — säsongens målsättning

Vilken målsättning har ni denna säsong?

— Målsättningen är givetvis i första hand att nå kvalspel, men jag vill varna för att det kan bli svårt. Anledningen till detta står att finna i den föryngringsprocess som vårt lag för närvarande genomgår. Det kan alltså bli en mellansäsong om vi har otur. Å andra sidan verkar det vara flera lag som genomgår liknande generationsväxlingar som vi.

— Vi lär i alla fall slippa favoritskapet. Detta har vi tacksamt överlämnat till IFK Norrköping som är storfavoriter och blir seriens mest jagade lag. Jag hoppas att vi skymundan av dem kan slå oss fram till toppen.

Publikstödet viktigt

— Vi inom A-truppen är dock förhoppningsfulla och inspirerade till insatser i nivå med vår förmåga. Det som kan hjälpa oss att lyckas ännu bättre och vinna viktiga och avgörande matcher — i varje fall på hemmaplan. — Ja, det är vår publik och våra supporters. Det är oerhört värdefullt för laget att känna sig uppbackade av en stor och röststark hemmapublik. Tro mig, slutar Hasse. VI SES — ALLA VI FOTBOLLSFANTASTER INOM DJURGÅRDEN — PÅ STADION VID NÄSTA HEMMAMATCH! ! !

DJURGÅRDEN i vinter-OS —en tradition NUMERA

För att få ett begrepp och lite perspektiv på verksamheten inom Djurgårdens Bobsleightsektion, så måste vi göra en liten återblick. I varje fall till de Olympiska Spelen i Lake Placid 1980. Det har ju blivit något av tradition detta att Djurgården har ett bob-lag med vid OS. 1980 blev inget undantag och frågan är väl om inte laget då, var det starkaste svenska lag som någonsin stått på en startplatta i bobsleigh.

Möjligheterna till en Olympisk medalj fanns. Lag-4-an bestod av undertecknad som rutinerad förare (femte OS-starten). Bakom kom sedan i tur och ordning Peter Jonsson landslagsman på 100 m, Ronald Beckman OS-deltagare i Montreal i 10-kamp och som »efterbrännkammare sprintern Kent Rönn, Sveriges då snabbaste på 100 m.

ÖDESDIGER VURPA

Allt var väl förberett för den olympiska starten, och vi hade vekrligen uppmärksamheten på oss. När vi startade stannade många lag sin uppvärmning för att titta på oss. Det fullkomligen rök om oss, ja, det osade svavel.

Men så, under en tidsrymd av ett par hundradelar av en sekund och med en hastighet av 140 km/tim exakt (radarkoll) förvandlades allt till en idrottslig katastrof. En felbedömning eller kalla det för vad ni vill. I den farten hinner man ibland inte reagera, man styr inte där man är utan några meter längre bort och så gick det som det gick. Vi välte och fyra års intensiv träning var förgäves.

Vad man då känner inom sig när man vänder sig om och ser den stora anslagstavlan med den blinkande sluttiden, vilket betyder att man blivit diskad som det heter. Ja, den känslan går nog inte riktigt att förmedla. Man har inte fuskat, man har inte gjort något som är till förmån för sig själv eller nackdel till konkurrenterna, man har bara ställt till det för sig. Man har svikit sina tre lagkamrater, känslan behåller jag för mig själv, men det får bara inte sluta så här.

STARTA UPP PÅ NYTT

De två åren som följde var, trots stor rutin, ett trevande och sökande efter ett nytt lag och dels efter nya kälkar. Nationernas Cup fick bli den avgörande tävlingen som skulle ge beskedet om det skulle bli definitivt slutåkt eller en ny storsatsning för att bevisa att Djurgårdens bolag är bland världens bästa. Tävlingen och resultatet förde inte fram oss på första sidan eller i TV här hemma, men vi klarade kvalgränsen till VM-deltagande i St Moritz. Ett deltagande som vi emellertid tackade nej till.

Vi fick dock blodad tand och målsättningen syftade nu ytterligare några år fram i tiden. 1982 besöktes bobfabriken Siorpaes i Italien och där blev vi utlovade att i utbyte mot vår gamla 4-mansbob och förbindelse om att köpa en ny tvåmans för ca 36 000 kr skulle fabriken för endast ca 9 000 kr ställa en ny fyrmansbob till vårt förfogande. Någon längre betänketid gavs inget utrymme för, utan här gällde att handla och den 4 november 1982 kunde den nya 4-mansboben hämtas ut.

JAKT PÅ SNABBA STARTKILLAR

Nu startade en annan jakt, den på lämpliga lagkamrater. Det gamla startgänget Rönn, Jonsson och Beckman slutade. Rönn bantade bl a bort 10 kg för att bli en bättre sprinter. En viktminskning som då måste läggas på bobben som därmed blir tyngre, vilket är till stor nackdel.

Olika friidrottsgalor besökts och det undrades bland oroliga ledare: Vilka är Djurgården och Carl-Erik ute efter nu då? Goda råd fick man också: »Börja med längdhopp och hoppa så långt åt helsike du kan komma«. . .

Men när friidrottssäsongen var över så hade fyra man vidtalats som hade förutsättningar att bli ett bra lag om vi fick ett par vintrar på oss. Vilka var då de nya: Nils Stefansson och Ulf Åkerblom från Söderhamn. Tunga, starka och snabba pojkar. Och så Tommy Johansson från Örebro, ett löfte på 100 och 200 m. Landslagsman med ambitiösa träningsplaner, vilket gav oss vissa problem att samordna detta med friidrottsförbundets träningsläger och våra bobläger. Men det har ordnat sig.

130 MIL TILL NÄRMASTE TRÄNINGSBANA

Hösten 1982 bar det iväg ned till kontinenten och Winterberg, ca 130 mil från Stockholm. Den banan är egentligen vår närmaste träningsplats. Någon speciell nervositet fanns inte i laget. Nils Stefansson hade tränat och tävlingsåkt med oss tidigare och de övriga två nya var ju inga dunungar idrottsligt sett. Vi ställdes öga mot öga med 50 av världens bolag och alla med samma mål — nämligen att träna och tävla för att kvala in till OS i Sarajevo 1984.

Alla länder har i stort sett egna banor för träning och tävling. Alternativet är att flytta mästerskapet och träningsläger till någon konstfrusen bana på kontinenten. Här ligger vi således långt efter i Sverige, vilket i sin tur medför att vi för en realtivt ojämn kamp mot de bästa lagen från de verkliga bobsleighnationerna.

När vi kommer ner i Europa eller över till USA för att tävla, så får vi alltid möta de bästa lagen och mycket sällan några »blåbär«. Detta medför att vi alltid måste vara på topp vid dessa tävlingar för att kunna hävda oss. Men vi Djurgårdare brukar ju inte stiga åt sidan eller ge slaget förlorat, så varför skulle vi bobåkare göra det?

NY HÅRDSATSNING INFÖR OS

Vår målsättning när säsongen startade var att hålla oss bland den första tredjedelen i alla tävlingar under försäsongen för att om möjligt i de förolympiska tävlingarna i Sarajevo vara med bland de 12 bästa.

Sveriges Olympiska Kommitté har satt detta som en gräns för att få deltaga i OS 1984. Fem svenska lag har av Sveriges Bob- och Rodelförbund fått tillstånd att tävla i Europa och USA för att försöka kvala in till OS.

Det har alltså varit nationell konkurrens ute på kontinenten. Och vi har känt det som om övriga svenska lag ville sätta oss på plats och förhindra ett nytt OS-deltagande. Detta har vi emellertid tagit som en utmaning och till varje tränings- och tävlingsåk denna säsong har vi kommit mycket väl förberedda. Vi har också lyckats att hålla undan för våra svenska konkurrenter som inte vid något enda tillfälle varit i närheten av oss tidsmässigt.

Under alla år som Djurgårdens IF tävlat i bobsleigh, är detta det framgångsrikaste året nationellt sett. I sju stora tävlingar har vi varit överlägset bästa svenska lag och vår målsättning att hålla oss bland den första tredjedelen i den internationella konkurrensen har också lyckats över förväntan.

MEN VET NÅGON OM DETTA?

Vi har uppmärksammats av hela världens åkare som ett mycket starkt lag och har figurerat i TV, både här och där, men tyvärr har vi inte åkt omkull så svensk TV har missat oss. Vi tävlade i Västtyskland och Österrike under försäsongen. Tävlingar som alla ingick som kval till för-OS. Vi var det enda svenska lag som klarade de gränser som SVEBOB hade satt upp. Detta gällde såväl 2- som 4-mansbob.

Om nu tävlingarna varit påfrestande med alla förberedelser så har inte resorna varit mindre påfrestande. Stockholm—Sarajevo är en körsträcka på ca 300 mil. En mycket svår transport då det på vissa ställen är mycket dåliga vägar. Genom Wiklunds bilbolag har en Toyotabuss ställts till landslagets förfogande, en mycket välkommen sponsning och en buss som utnyttjats maximalt med många körningar ner till kontinenten. Förmodar att det är få människor i detta land och även inom DIF som känner till under vilka förhållanden vi bedriver vår idrott.

KURVIGT I SARAJEVO

Banan i Sarajevo (OS-banan 1984) var snabb. Ja, den är nog den snabbaste som finns, med en medelhastighet en bit över 90 km/tim. Där är också kurva på kurva, så man blir ganska omtöcknad efter ett år. Dessutom var banan något felbyggd i kurvorna, vilket medförde många kullåkningar. Vi lyckades klara alla blindskär, kanske inte med glans, men hantverksmässigt väl och fick åter ögonen på oss som ett lag att räkna med.

Under en ca tre veckor lång förberedelse på platsen blev vi väl hemmastadda med banan och hur Jugoslaverna fungerade.

Den 5—6 februari kom så den avgörande kvaltävlingen inför nästa års OS. Då skulle det visa sig om vi kunde åka in bland de tolv första lagen med vår 4-mansbob. Inte lätt med tanke på att varje nation fick starta med tre lag. När man såg Österrike, Väst- och Östtyskland, Schweiz, Sovjet och Italiens team gick det kalla kårar efter ryggen. Dessa länders organisationer och storsatsningar mot vår »fighting spirit« — hur skulle det sluta?

KVALGRÄNSEN NÅDD OCH CHANS TILL SJÄTTE OS-STARTEN

Tävlingen blev som väntat otroligt hård, med tider som verkade hart när otroliga. Men efter första åket fick vi beskedet — vi hängde med, ja, vi inte bara hängde med vi åkte på i stort sett samma tider som de bästa lagen.

När röken skingrats och resultatlistan låg klar kunde vi till vår stora glädje konstatera att vi exakt nått vår målsättning, nämligen att komma på 12:e plats i denna kvaltävling. Placerade för många lag som före tävlingen räknades till favoriterna.

Självklart var vi glada och nöjda över att den satsning vi hade gjort hade burit frukt och att vi nu åter var på frammarsch. Under nästa säsong kan vi bli mycket farligare för våra konkurrenter, detta då under förutsättning att vi får Sveriges Olympiska Kommittés gillande och stöd för en ny OS-start. Personligen är jag självklart glad över denna framgång som dessutom kan medföra att jag som aktiv kan få möjligheter till start i min sjätte Olympiad.

Inte heller denna gång kom vi med i svensk TV, vilket däremot ett österrikiskt lag gjorde. Anledningen, så vitt vi förstår, var den att hela laget stjälpte i andra kurvan och sedan åkte upp och ned genom hela banan.

Men hellre på medar med 12:e plats än upp och ned i svensk TV. Vi vet hur det känns — det var så det var i Lake Placid 1980 och det var ju så det inte fick sluta.

CARL-ERIK ERIKSSON

Djurgårdens senaste landslagsgäng i bob, fr v Tommy Johansson, Nils Stefansson, Ulf Åkerblom och Carl-Erik Eriksson.

HJÄLP OSS TILL OS!!

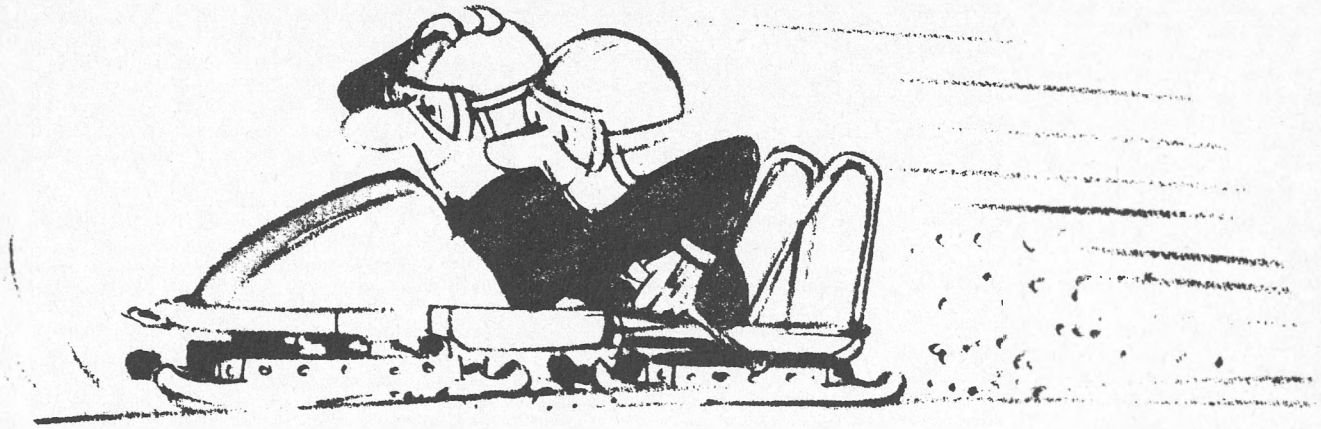

Hjälp oss bobåkare att tampas med världens bästa om tätplatserna i Olympiska Spelen i Sarajevo 1984. Vi är inte sämre idrottsmän än våra motståndare, vi har samma kälkar och åker samma banor.

Det är bara så att vi har ett geografiskt mycket sämre utgångsläge.

Vi tvingas därför ligga ute och träna samt tävla under långa tider och detta kostar pengar.

Vi står nu inför en mycket viktig säsong som kommer att avslutas med de Olympiska Spelen. Om vi skall lyckas, ja, det beror självklart på oss själva, men det beror också i mycket hög grad på våra ekonomiska förutsättningar.

Det är i det senare fallet DU SOM DJURGÅRDSMEDLEM kan HJÄLPA OSS.

Och Du som gör det skall inte göra det förgäves. Du skall få veta av vår tacksamhet bl a på följande sätt:

Alt 1. Om Du sätter in 100 KR på vårt postgiro så får Du ett vykort från de platser där vi tävlar med hälsning och underskrift.

Alt 2. Om Du sätter in 200 KR får Du samma som alt 1 samt ett kort i färg, där vi är fotograferade i banan högt upp i en kurva.

Alt 3. Om Du sätter in 300 KR får Du samma som alt 1 och 2 samt efter säsongen ett A 4-ark med fyra foto i tryck med situationer från start genom banan och slutligen helst av allt från prispallen! ! !

Ditt bidrag emottages tacksamt på postgironummer 35 59 19-2 under adress: DIF-Bob, Stockholm. Märk talongen: »OS-BOB-84«.

Carl-Erik slår OS-rekord

Kan OS-deltagandet förverkligas så har vi redan då noterat ett förnämligt rekord. Vår lagmedlem och pådrivare gör då nämligen sin sjätte OS-start efter debuten 1964. Detta har ingen annan svensk man eller kvinna lyckats med tidigare.

DET ÄR SÅLEDES MYCKET SOM STÅR PÅ SPEL FÖR OSS BOBÅKARE, MEN MED DITT STÖD SKALL VI LYCKAS.

MELLAN SKÄRMARNA

Jo, men visst finns denna gamla ärorika sektion. När verksamheten såg ut att splittras upp på olika orienteringsklubbar i förorterna, kom Stockholms Orienteringsförbund med frågan: Vem gör något för innerstadsborna med intresse för orientering? Kan inte Djurgår'n som av hävd är en innerstadsförening göra något? Detta var en appell som tände oss orienteringsfanatiker inom DIF och detta i synnerhet när Djurgårdens IF nu också satsar på den fina motionsanläggningen vid Fiskartorpet med Lill-Jansskogen in på knutarna.

Ett första upprop medförde att vår sektionsstyrelse föryngrades först med Stig Lindblad som ordförande, och från och med sektionens årsmöte i februari med Hans Hansson, även kallad »Lill-Byss«, som ny ordförande.

Undertecknad fick i uppdrag av styrelsen att utforma — en som det sas tändande artikel — till vår förnäma medlemstidning och därmed delge våra planer inför framtiden. När jag var sektionsordförande på 40- och 50-talet fanns — vill jag minnas — cirka 120 klubbar i Stockholms-området som hade orientering på programmet. Det var en stor församling OL-ledare (OL = Orienteringslöpning) som bänkade sig till Stockholms-distriktets årsmöten eller informationsträffar.

I programmet till det nyligen på Skansen och Djurgården arrangerade Stockholms International — för att fira Sth:s Orienteringsförbunds 30-årsjubiléum — fanns listan på distriktets klubbar med. Av 120 hade det blivit 45. Många hade nu blivit specialklubbar — ofta utbrytningar från mångsektionsklubbar som Djurgården m fl. Av de 45 är bara ca 20 bokföringsbara till huvudkommunen, de andra 25 finns i förortskommunerna.

NU SATSAR VI PÅ ORIENTERING I INNERSTADEN

Mycket kan sägas om »mångsport-klubbar« alternativt specialklubbar. Vid det refererade mötet, där Sth Orienteringsförbund efterlyste — vem och hur — något kunde göras för de innerstadsboende. En appell som i Sv Dagbladets notis bl a fick denna formulering: »Lilljansluffarna — kan det va nå't? Eller är det dags för Djurgården att sparka igång en av sina avsomnade sektioner?« Ja, som det ibland brukar stå innan sättarna blev grafiker »Sätt anm:«

Vilka avsomnade sporter har vi i våran gamla och ärorika klubb?

Sporten som livsform har nu blivit så gammal att det inte bara gäller att utföra och beskriva historiska bravader, utan även att tänka och leva för framtiden. Vi i orientering vill i hög grad tänka och jobba för innerstadsorienterarnas framtid inom Djurgården.

MEN VI KAN INTE LEVA PÅ GAMLA MERITER

Här — och just nu — tycker jag inte det finns utrymme eller anledning att skriva om våra svenska mästare i orientering, utan istället försöka väcka det slumrande intresse för skogssport som kanske finns bland våra ca 9 000 medlemmar.

Jag vet bl a från min »sommar-förening« OK Djerf i Karlskoga, att många omtänksamma föräldrar med glädje låter sig och sina barn involveras i Orienteringsklubben. För att där finna en positiv miljö som stimulerar till aktivitet som ett alternativ till den håglösa gängbildningen, där drogfritt inte är ett krav.

Jag har också många gånger t ex vid den landsomfattande jättetävlingen femdagars träffat arbetskontakter, som vid min fråga: »Jassså, du har blivit skogsluffare på gamla dar?« — fått svaret — » Ja, ser du jag måste ju bila ut mina barn till OL-tävlingarna. Så vi, både gumman och jag tyckte att vi skulle börja kuta, hellre än att bara sitta vid målet och vänta på ungarna.«

Detta är en fin föräldrar- och sportfilosofi, tycker jag. Finns det kanske några sådana Djurgårds-föräldrar, så ta kontakt med oss!

Föräldrar till orienterande barn har en mycket viktig transportuppgift att medverka till. Sportens tävlingar händer ju bildlikt talat »i busken«. Till vår »idrottsplats skogen« går inte några SL-bussar, T-banor eller pendeltåg. Förr, i den glada busstiden, då sektionens medlemmar samlades — t ex vid Kornhamnstorg — och i väntan på den beställda bussen, kastade ett morgonsömnigt ögonkast på »förlagan« till klubbens dåtida emblem — Christian Erikssons staty — Bågspännaren, var det på något vis lättare och gemytligare att ta sig ut till orienteringstävlingarna.

På tal om Bågspännaren — en sidofundering: Varför försvann detta märke för att ersättas av dagens fantasilösa medlemsmärke? ? ?

Orientering — en lämplig »andrasport«

Under alla år i Djurgården (blev medlem 1929) har jag konstaterat att vår orienteraråterväxt inte kommit från andra sektioner. Orientering är dock en mycket bra »andra« sport som kan bedrivas tillsammans med t ex en vinteridrott.

Genom åren har jag också konstaterat hur många klubbars utövare av olika sporter funnit det trevligt och meningsfullt att varva ner med och trivas i orienteringssporten. Det är en i sitt slag speciell sport — inte bara kroppen får sin dosis av motion, utan också, som jag brukar säga — »huvudets insida« får även värdefull aktivitetsstimulerande injektioner.

Så var det detta med nyrekrytering. . . Personligen tror jag inte — hoppas att jag har fel — att vi genom att bara »annonsera« i vår tidning:

»FÖRÄLDRAR TILL ORIENTERINGSINTRESSERADE BARN SÖKES« eller »VARVA NER MED OSS I ORIENTERINGEN OCH ANVÄND HUVUDETS INSIDA« att dessa och liknande inviter skall pånyttföda OL-sektionen inom DIF.

Nej, vår nya sektions styrelse har med friskt mot och med hjälp av kommunens skolförvaltning attackerat Norr- och Östermalmsskolorna för att dessa, som mer eller mindre bor granne med DIF:s Stadion, skall hjälpa oss och sig själva med den av skolan anbefallda undervisningen om karta och kompass. En undervisning som vi kan hjälpa till med och detta vid DIF:s förnämliga anläggning Fiskartorpet. Där kan vi lägga utmärkta banor i olika svårhetsgrad och där har vi stor hjälp av entusiasten och anläggningens föreståndare, Sune Hall.

Vi har redan hjälpt till med att vid Sth International arrangera »Knatte-Kampen«, men även hjälpt Ahlströmska skolan med en orienteringsdag för deras ca 300 elever i olika åldersgrupper.

Avslutningsvis vill vi från OL-sektionen särskilt framhålla hur värdefullt vi tycker det är att vår klubb nu verkligen fått en över alla sektioner spännande klubbtidning. Där vi från olika sektioner får möjlighet och utrymme för att framföra våra synpunkter och redovisa vår aktivitet. Med fyra utgivningar per år blir också innehållet betydligt aktuellare än mot tidigare med en utgåva per år.

STIG HAMMAR

Tre Djurgårdsorienterare som på nytt skall föra fram orienteringssporten inom Djurgårdens IF. Fr v: Sune Hall (föreståndare på »Fiskis«) Hans Hansson (sektionsordf) och Bertil Wiström (sekreterare).

Orienterings propaganda i Djurgårds regi

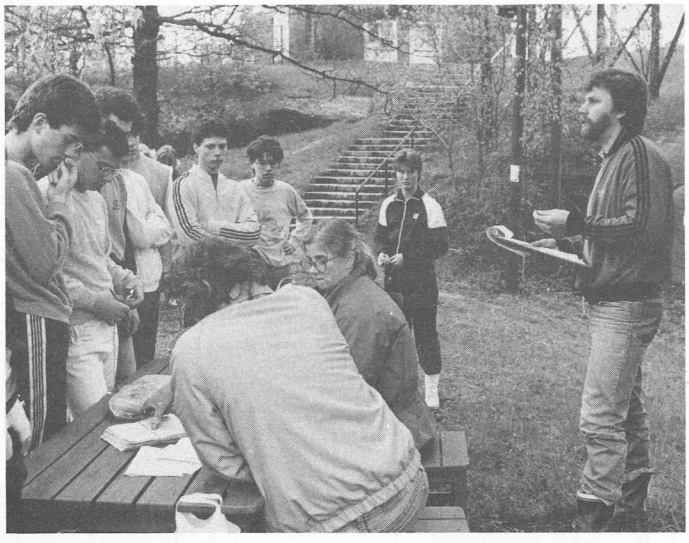

Gymn dir Styrbjörn Tim ger eleverna information om förutsättningarna, banans längd och antalet kontroller före start.

Tisdagen den 17 maj var det friluftsdag och stor orienteringspropaganda vid Fiskartorpet. Den föregicks av ett våldsamt fyrverkeri i form av århundradets åskväder över Stockholm natten före.

Men i gryningen drog den sig undan och de mörka molnen gav vika och plats för vårsolen. Skogen bjöd de allra finaste färger och dofter som tänkas kan. Ca 230 elever och lärare från Ahlströmska skolan samlades något omtumlade och sömnlösa för att genomföra årets orienteringspropaganda i samarbete med den pånyttfödda orienteringssektionen inom Djurgårdens IF.

Bertil Wiström och Hans Hansson från orienteringssektionen hade lagt två banor. En på 3 km med 8 kontroller och en på 4,5 km med 10 kontroller. Allt flöt perfekt. Ingen kom bort. Alla gick runt och många entusiastiska lovord yttrades över denna form av friluftsdag med något ovanliga övningar. Självklart var det några av eleverna som tidigare prövat på eller utövat orienteringssporten, men för många var det första kontakten med »skärmletningen«.

Det måste vara där åt. Nej, vi måste följa den stigen... Ja, budgivningarna var många när den nya löpriktningen skulle tas ut efter en funnen kontroll. I detta fallet är det fr v: Anna Odlinge, Anna Thossing och Chamilla Schmitt som ställs inför vägvalsproblem.

Fiskartorpet visade sig vara en förnämlig tummelplats för dessa övningar. Efter tävlingen erbjöds eleverna avsvalkning i den uppvärmda utepoolen och de som så önskade kunde ta ett bastubad.

Den allerta orienteringssektionen tog självklart tillfället i akt och gjorde propaganda för sin verksamhet. Flygblad delades ut till alla elever med information om DIF-orienteringen. Bertil och Hans var storbelåtna med elevernas insatser och det fina samarbetet med skolans lärare.

Där togs tid och gjordes efterkontroller exakt som vid en riktig orienteringstävling även om grundtanken nu i första hand var att låta eleverna pröva på detta med karta och kompass utan tävlingshets.

Den korta banan sprangs av 95 elever i åldern 14-15 år.

1. Niklas Heller, Rickard Odegrip och Niklas van Ingelandt, klass 8 A, tid 19 min.
2. Fabian Pyk, 8 A 33 min.
3. Karl Fredrik Tamm, Göran Thulin 7 A 39 min.

Den längre banan sprangs av 130 elever i åldern 16-19 år.

1. Johan Mellander N 2 48 min
2. Tedd Wikström, 9 C 60 min
3. Jackob Hertzell, Peter Lindblad, 9 C 62 min.

Det första och kanske viktigaste problemet var att rita in banan och kontrollerna efter den originalkarta som fanns uppsatt.
De två flickorna på bilden Margit Polman och Ylva Hansson klarade uppgiften och tyckte att detta med orientering var en kul avkoppling från det ordinarie skolschemat. Foto: STEN-AXEL KJELLGREN.

Vi kan — Vi vill — Vi måste

Det förekommer en och annan gång att jag får frågan: Varför har vi en supporterklubb.

I tidernas begynnelse, närmare bestämt den 15 mars 1947 beslöt sig några djurgårdsälskare att bilda en supporterklubb. Detta för att tillföra DIF, både pengar och arbetsinsatser. De var en liten, men stark trupp som startade. Han träffades vid en trevlig middag eller liknande och beslöt under denna trevliga samvaro att lägga en eller annan slant till DIF. Det förekom också att DIF behövde materiel av skilda slag och då blev denna lilla skara tillfrågad och givetvis ställde man upp. På den tiden kunde man inte bli medlem utan att ha blivit rekommenderad av någon sedan inröstad på ett styrelsemöte och tilldelades sitt eget medlemsnummer som var mycket heligt.

Med framgångarna i Djurgår'n kom supporterskaran att bli allt större, vilket har medfört att vi under de senaste åren icke har brytt oss om att följa den gamla regeln. Jag vet att många av de äldre medlemmarna idag är en aning fundersamma över att vi exempelvis har tagit bort medlemsnumren, men det är idag en orimlighet för oss att följa upp detta.

Vi går själva ut och värvar medlemmar och gläds mest över den avgift de betalar, ty det är den som är stommen i vår ekonomi.

Du skall självklart vara medlem, både i DIF och supporterklubben

Det kan ju tyckas lite märkligt att både vi och vår moderförening värvar medlemmar runt hela vårt avlånga land, och tyvärr är det väl så, att många inte vet skillnaden på DIF och supporterklubben.

Vi är en helt egen och fri organisation, som har till uppgift att stödja Djurgårdens IF genom ekonomiska bidrag eller som medhjälpare vid olika arrangemang.

Låt oss nu säga att vi lägger ner supporterklubben, då tror jag att den ideella viljan helt försvinner vi kan gå till vår egen styrelse, där det läggs ner massor utav frivillig arbetsinsats, insatser som de flesta utav Er inte har den blekaste aning om. Eller dessa supportrar som ställer upp vid matcharenorna utan den minsta ersättning. Alla våra bidrag och arbetsinsatser är till stor nytta och glädje för DIF, det har vi också många gånger fått veta från DIF:s överstyrelse.

Souvenirförsäljningen — ett värdefullt tillskott

Nu har vi också under två år helt skött souvenirsidan och där om någonstans visar sig betydelsen av att supporterklubben finns till.

Ingen skall kunna inbilla mig att den försäljningsvolym som vi idag har kommit upp till skulle kunna utföras bättre och med bättre resultat av vår moderförening.

Inom DIF har man inte tid och möjligheter att vidareutveckla samt marknadsföra alla dessa souvenirer och denna hantering ger en mycket god avkastning som kommer DIF till del.

Nu måste du som medlem köpa våra samlartallrikar

Nu måste jag nog få vara lite kritisk mot Dig som djurgårdare också. Jag ställer mig mycket undrande och frågande varför vi på 10 000 medlemmar i Djurgårdens IF inte skulle kunna sälja 800 Profiltallrikar per år. Vi har idag ett lager av dessa rariteter som om vi fick det sålt, skulle kunna livnära säkert två av våra s k mindre sektioner.

Vår policy inom supporterklubben är den att våra bidrag skall i första hand tillställas de s k små sektionerna, vilka inte har varken sponsorer eller entréavgifter att förlita sig till. Vi inom supporterklubben måste hjälpa dem och då anser jag att Du som Djurgårdare också måste bidraga med din del. Ty alla utav Er vill säkert ha dessa små sektioner kvar i Sveriges största idrottsförening. DIF är i alla fall MESTA MÄSTARNA alla kategorier. Var medlem både i DIF och Supporterklubben och du som undrar kommer sedan inte att behöva fundera över om supporterklubben behövs eller inte. Köp också — men idag — ett exemplar av Profiltallrikarna vi hitintills har givit ut och då har Du gjort din insats som helhjärtad DJURGÅRDARE!

SOUVENIRPRISLISTA

15:— Askfat med DIF-märke.
65:— Badhandduk, DIF-märke och text, 75×140 cm, frotté.
40:— Bag med axelrem. Text: Djurgår'n igen och DIF-märke.
10:— Bildekal, 110 mm med DIF-märke in- eller utsides.
15:— Bildekal, 175 mm med DIF- eller supportermärke, insides.
5:— Brevmärken, supporters, 25 pack.
10:—Cigarrettändare med DIF-märke.
125:— Collegetröja V-ringad, blå veulor med DIF-märke, C 5 och 6.
95:— Collegetröja, röd med 45 mm broderat märke. S, M, L, XL.
95:— Collegetröja, röd med text: Djurgår'n så klart. 4, 6—8 år, 10—12 år, S, M, L, XL.
40:— DIF — klubbnål i silver.
50:— Fana fotboll, 80×100 cm.
5:— Glasunderlägg, 10 pack.
55:— Grillförkläde, blårandigt med DIF-märke.
15:— Haklapp med DIF-märke. Text: Född djurgårdare.
15:— Halsduk, röd siden med text: Djurgår'n igen.
15:— Halskedja med DIF eller supportermärke.
15:— Handduk medlems eller text: Kastar inte in. . ., 40×60 cm.
100:— ID-bricka med halskedja i silver.
125:— Jubileumstallrik, DIF: 90 år motiv: Bågspännaren.
6:— Kavajmärke, broderat, 30 mm, DIF.
9:— Kavajmärke, broderat, 45 mm, DIF.
15:— Kavajmärke, broderat, 75 mm, DIF eller supporters.
20:— Keps, röd med 45 mm broderat DIF-märke. Ställbar storlek.
4:— Knappmärke, 32 mm med text: Djurgår'n så klart. Gul, röd eller blå, 3 st 10:—.
NYHET: 4:— Knappmärke, 32 mm med text: SM 1983.
7:— Knappmärke, 56 mm med text: Djurgår'n igen, vit botten.
12:— Kom ihåg klämma med text: Djurgår'n nyper till igen.
25:— Kortlek, dubbel.
6:— Mascot med text: Djurgår'n igen.
20:— Mugg, vit med DIF-märke och årtal 1891.
6:— Nyckelring med DIF-märke eller fotbollsspelare eller hockeygubbe.
10:— Pannband i djurgårdsfärger.
NYHET: 45:— Paraply, tyg i djurgårdsfärger, längd 85 cm.
6:— Penna med text: Djurgår'n igen.
15:— Penna med halssnodd, DIF-märke.
35:— Plakett i helgjuten mässing eller på träplatta med DIF-märke i relief.
10:— Rosett för vägg med DIF-märke.
20:— Schalett, blårandig med DIF-märke, 70×70 cm, siden.
75:— Slips i djurgårdsfärger och DIF-märke.
35:— Sparbössa: Kalle Anka i fotbolldress.
25:— Standar, vit med DIF-märke.
10:— Streamers: Tuta if you love Djurgår'n, 10×70 cm.
Streamers: Djurgår'n Wroom, 10×70 cm.
Streamers: Djurgår'n igen, 8×80 cm.
NYHET: 20:— Streamers: Djurgår'n mesta mästarna, 11 hockeyguld, 12×53 cm.
15:— Svettband för handled i djurgårdsfärger.
40:— T-shirt text: Djurgår'n Sweden och DIF-märke, S, M, L, XL samt 0—1—2—3.
25:— T-shirt text: Div två, Djurgår'n ändå, ljusblå, S, M, L, XL.
200:— Träningsoverall: 145 till 160 cl.
15:— Tändstickor, 10 pack, text: Lycka är att vara djurgårdare.
15:— Vimpel med DIF-märke eller mini dubbelsidig.
NYHET: 15:— Vimpel med text: SM 1983.
5:— Väskmärke med DIF- eller supportersmärke.
98:— Väggur i DIF-färger och med quartsverk.
25:— Ölsejdel med DIF-märke och årtalet 1891.
60:— Öronringar i silver med DIF-märke.
115:— Profiltallrik nr 1 Tumba eller 2 Knivsta.
185:— Djurgårdsparasoll, gul-röd-blå, 200 cm.

Våra två profiltallrikar
Sven Tumba
Gösta Sandberg

Beställ redan idag!!!!!
Tel 08-765 50 38
Mån-Fred 15-18

Riddervall, Super-Mats, Boork...

"Vi älskar er, - Djurgår'n..."

Den, åtminstone enligt medlemmarna, viktigaste föreningshändelsen under året i Älmhultsbygden ägde rum i fredags kväll i Eltex lokaler. Då averkade nämligen Djurgårdens supporterklubb i Älmhult sitt årsmöte, det åttonde i föreningens ärorika historia, något som mötets klubbhanterare Staffan Ferm poängterade. Det bör också nämnas att fanan i Djurgårdens färger vajade utanför årsmöteslokalen.

Det blev ett årsmöte i optimismens och framtidens tecken - som vanligt. Man deppar aldrig i den här organisationen och är lika trogna sina idrottsidoler i mot - som i medgång. Så man solade sig inte enbart i ishockeyglansen den här fredagskvällen i Älmhult utan ägnade även fotboll och annan idrott åtskillig tid. Det var dock ganska naturligt att man med viss stolthet konstaterade, att "vi vann hockeyn och vi är svenska mästare!"

Det fanns årsmötesdeltagare på plats från olika delar av kommunen, något som vittnade om bred förankring i bygderna. Medlemmar spelar i sanna "djurgårdsanda" i olika fotbollsklubbar. Som inledningsramsa (psalm) hade man: "Bosse Berglund, Ridderwall, Mats Wahltin, Leffe Boork!"

Djurgårdens supportersklubbs ständige kassör och revisor Sten Schönbeck flankerad av Knut Lange och mötesordförande Staffan Ferm.

Föreningens eminente kassör och tillika revisor Sten Schönbeck lämnade under kvällen viktig information och betonade bland annat, att man nu lyckats få ned föreningens besvärande ekonomiska överskott.

□ **Motion**

Schönbeck hade dessutom en motion, vari han förseslog att föreningen "för stärkande av samhällsekonomin skulle avstå från att söka kommunalt bidrag för det kommande verksamhetsåret!" Klubben har också slopat en del sektioner för pensionärsverksamhet o.d.

Nye medlemmen Björn Skyberg överlämnade till supporterklubbens nu alltmer omfattande samlingar bland annat matchprogram från hockeydrabbningen i Scandinavium. Beslut fattades om resa till östgötska "Peking" och div II-matchen mellan Norrköping och Djurgården. Listerlandet med Strandvallen står också på utflyktskartan.

Från de viktiga händelserna på årsmötet kan nämnas, att djurgårdsmålvakten Ridderwall utsågs till hedersmedlem. Vidare käkades Dajm och Japp med förtjusning och orsaken till detta var givetvis att Marabou uppmärksammar Djurgården i diverse sammanhang. Äras den som äras bör... Kontakt kommer att tagas med supporterklubben i Markaryd.

Avslutningsrop i luren efter telefonintervju med kassören-revisorn Schönbeck:– Heja Djurgården! Vad annars...?!

En äkta Djurgårdare har ett sånt här kort
Se till att dina vänner är äkta Djurgårdare

DIF-CYKEL

Ordförande		
NORSTEDT, Jan-Peder	B	08/35 39 52
Rönnvägen 5 A, 191 41 Sollentuna	A	08/762 65 01
Vice ordförande		
KARLSSON, Anita	B	08/35 08 54
Västervägen 7, 191 49 Sollentuna	A	08/35 02 00
Sekreterare		
BANFORS, Berndt	B	08/35 88 83
Törnbergsvägen 3, 191 48 Sollentuna	A	08/743 28 84
Kassör		
KJELLSTRÖM, Margareta	B	08/767 66 70
Karpvägen 56, 181 31 Lidingö	A	08/762 63 93
Tävlingssekreterare		
HERTZMAN, Kerstin	B	08/35 61 33
Drevkarlsstigen 2, 10 tr, 191 53 Sollentuna	A	08/751 60 37
Tränare/instruktörer		
HELGESSON, Berthold	B	08/751 05 68
Oslogatan 29, 163 31 Spånga	A	08/87 94 00
CRONA, Ulf	B	08/760 52 34
Föllingebacken 23, 163 65 Spånga		
Materialansvarig		
RUTQVIST, Monika	B	08/760 52 34
Föllingebacken 23, 163 65 Spånga	A	08/22 40 40 (1060)
Suppleant		
GRÖNLUND, Åke	B	08/35 72 38
Åsgårdsvägen 10 A, 191 43 Sollentuna		
Klubblokal och sektionens adress		
DJURGÅRDENS IF, cykel		08/751 29 28
Sibeliusgången 8, 163 25 Spånga		(telefonsvarare)
Pg 555 87-0.		

Något av mellanår för boxarna

Från boxningssektionen kan meddelas att säsongen 1982/83 nu lagts till handlingarna. Som väntat blev säsongen ur sportslig synpunkt något av ett mellanår. Våra duktiga ungdomsboxare är ännu något för färska för de stora sammanhangen, men visar gott gry och kommer säkert att göra sig gällande med ytterligare några års rutin. Återväxten inom boxningssektionen ser alltså bra ut och förhoppningsvis kommer ytterligare nybörjare att anmäla sig vid höstupptakten.

JSM-SILVER TILL BRAUN

Jonny Braun i mellanvikt lyckades väl bäst under säsongen med silvermedalj vid JSM och några juniorlandskamper som främsta meriter. Vår ende senior Tomas Åström fick större delen av säsongen förstörd av skador och sjukdom. I säsongens sista tävling fick han dock tillfälle att visa lite av sina kunskaper. I en bra match i mycket högt tempo besegrade han en av landets bästa mellanviktare Jouni Åkerman från Eskilstuna.

Även bland de yngsta diplomboxarna har vi några duktiga grabbar. I Stockholms diplomserie blev Niklas Lilja (75 kg) och Kent Pira (46 kg) seriesegrare. Båda är 14 år och två verkligt fina löften som vi har anledning hoppas mycket på.

PIRA PUBLIKFAVORIT

Kent Pira deltog senare i Svenska Riksmästerskapen i diplomboxning och lyckades efter flera fina matcher vinna hela turneringen i 46-kilosklassen.

Kent blev så glad efter varje seger att han grät en skvätt i ringen när domaren höjde näven till tecken på seger. Efter finalsegern kramade han t o m om domaren för att visa sin glädje och detta till publikens stora jubel. Pira blev för övrigt hela turneringens publikfavorit med sin fina boxning och spontana uppträdande.

Som extra belöning fick Kent senare deltaga i en ungdomslandskamp mot Finland i Åbo. Där blev det dock förlust med 3—0.

SÖREN BERGLUND NY SEKTIONSSEKRETERARE

Boxningssektionen har avverkat sitt årsmöte utan några större sensationer. Martin Okmian omvaldes som ordförande, medan man valde ny sekreterare och det blir Sören Berglund som får sköta pennan under kommande verksamhetsår.

HENRIK

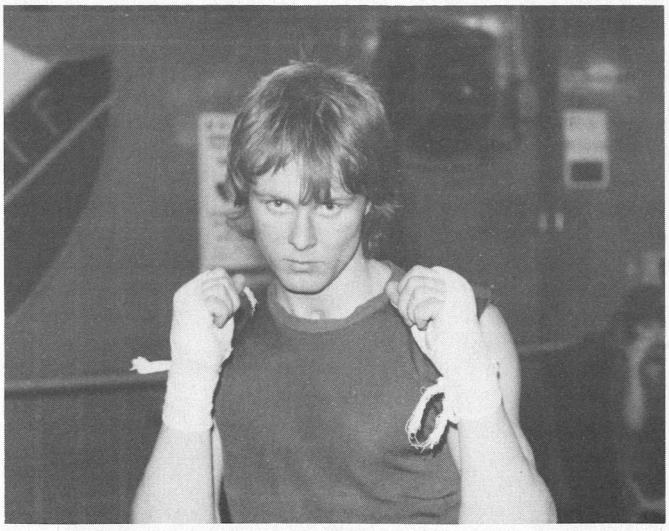

Jonny Braun, 17 år, tvåa i JSM 1982.

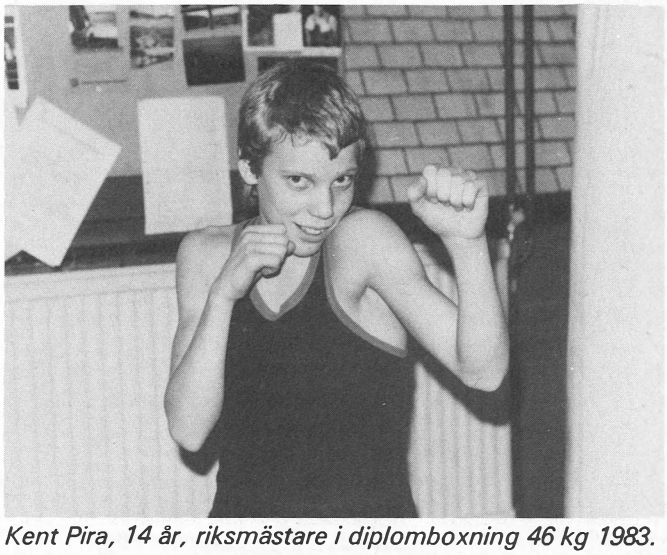

Kent Pira, 14 år, riksmästare i diplomboxning 46 kg 1983.

Brottningssäsong med blandade känslor

Brottningssektionen har avslutat sitt arbetsår eller säsongsperiod. Det har varit ett relativt bra år för sektionen med många framgångar och då i första hand på ungdoms- och juniorsidan. Tävlingsaktiviteten har varit stor och vi har haft brottare med på distrikts-, svealands- och svenska mästerskap.

Vid DM-brottningarna fick vi två mästare. Det var inte helt oväntat bröderna Jerry och Jonny Månsson som i pojkklassen blev mästare i 40 respektive 44-kg-klassen. Två verkligt lovande ungdomsbrottare.

Årets ungdoms-SM arrangerades i Luleå och där fick Jonny kanske något av sitt nationella genombrott. Han omnämndes som »färgklicken« i 44-kg-klassen, där han lyckades med otroliga vändningar av matchsituationen. Låg under med 2—6 mot Brantig från Ballingslöv när han vann på fall. Var i underläge med 0—7 efter en period mot Nielsen från Bjuv, men vann slutligen med 9—8. Låg i matchen om bronsmedaljen under med 2—7 mot Spårvägens Borsén, men gick upp till seger med 11—7. Mycket bra insatser av Jonny som därmed hemförde bronsmedaljen till prisskåpet.

JANNE BRA MEN GER OSS BEKYMMER

Bröderna Asp har också varit duktiga under säsongen och Janne Stennek har med framgång försvarat positionen som föreningens bäste brottare. Men tyvärr tvingas vi konstatera att vi till nästa säsong mister Janne. Denna gång är det BK Ares som varit ute med sina nät. Järfälla-klubben tävlar fr om m nästa säsong i elitserien så man kan förstå att de behöver förstärkningar. Synd bara att det var vi som råkade illa ut.

TVÅ INTERNATIONELLA PLACERINGAR

Säsongens sista stortävling arrangerades i Göteborg där de årliga GT-brottningarna genomfördes för 51:a gången. Denna tävling har internationell status med fem deltagande nationer. Som enda stockholmsbrottare på medaljplatser fanns två djurgårdare. Det var åter Jonny Månsson som visade goda takter och blev klassegrare i 44 kg. Janne Stennek blev tvåa i 90 kg.

NY BROTTARBAS

Sektionen har också avhållit sitt årsmöte och där valdes Cronie Åberg till ny ordförande i brottningssektionen. Rolf Pettersson avtackades efter två års ordförandeskap, då han nu på egen begäran vill varva ned. Som sekr kvarstår undertecknad.

Nya brottartalanger hälsas välkomna till höstupptakten i vår träningslokal: Åkeshovshallen, Bergslagsvägen 58, Bromma, tel 87 20 36.

CARL-A HAGLUND

Rapport från en squash-sektion

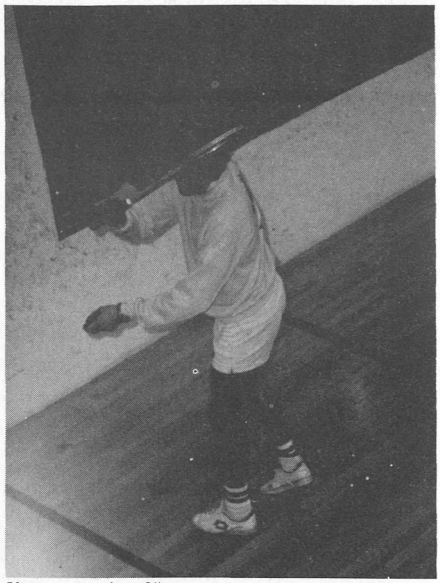

Koncentration för serve.

TVÅ LAG I DIV III NÄSTA SÄSONG

Säsongen 82—83 har bjudit på mest glada händelser: Vi har spelat med två herrlag i seriesystemet. Första laget spelade i div III. Liksom säsongen före hängde man länge med i toppen, men så kom några oväntade och kanske onödiga poängmissar, varpå vi när serien var färdigspelad slutade som fjärde lag.

DIF 2 har varit i topp nästan hela serien. Det laget spelar i div IV och blev bästa lag i sin grupp. Som segrare kvalspelade man mot Norrort, Roslagen och Hammarby. Norrort kämpade till sig en poäng, men i övrigt vann DIF allt. Alltså div III också för DIF 2 nästa säsong. Vi har arrangerat en motionstävling tillsammans med vår hemmahall Kampementshallen. Här deltog 16 spelare — herrar — och vi genomförde tävlingen under en fredagskväll. Vinnare blev Dieter Schröder från NK-Åhléns korplag, och tävlingen gav mersmak hos både arrangörer och deltagare.

Inför hösten skall vi arbeta mer samman med Kampementshallen för att få mer spelare av alla kön och åldrar till klubben/hallen. Det är bara att hålla tummarna.

BJÖRN H

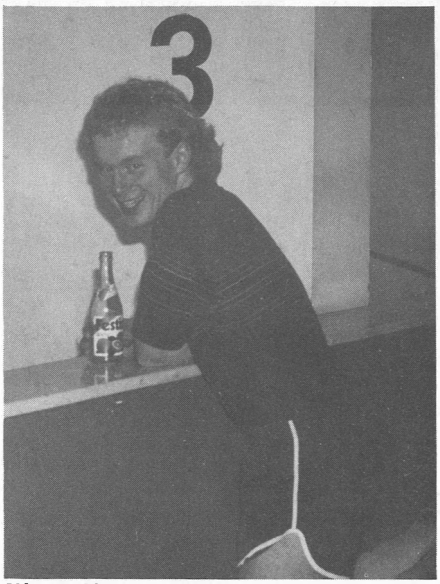

Vår mest lovande spelare: Peter Fendert.

Stående fr v: Jörgen Lindman tränare, Lena Söderström, Kerstin Pettersson, Maria Larsson, Ann Hammarström, Irene Ulander, Lotta Fredriksson, Susanne Lundgren, Monica Norrby, Bengt Högström ledare. Sittande fr v: Mona Berg, Marie Mattson, Yvonne Dahl, Anne Hauru, Ann Noreus, Petra Weylandt, Marie Wahlberg, Annika Lundgren och Carina Hagström.

Höstens spelordning

	Kl
Torsdag 4 augusti	
Älvsjö—Djurgården	19.00
Lördag 13 augusti	
Djurgården—Värmbol	15.00
Söndag 21 augusti	
Dalhem—Djurgården	15.00
Lördag 27 augusti	
Djurgården—Ronna	12.00
Lördag 3 september	
Norsborg—Djurgården	12.00
Lördag 10 september	
Djurgården—Älta	11.00
Söndag 18 augusti	
Oxelösund—Djurgården	15.00
Lördag 24 september	
Stuvsta—Djurgården	15.00
Lördag 1 oktober	
Djurgården—Södertälje	12.00

En presentation av våra damlagsspelare

Nr 1 Ann Noreus, 22 år, kemist, målvakt.
1:a säsongen i DIF, kommer från Hammarby IF.

Nr 2 Lotta Fredriksson, 23 år, undersköterska, mittfältare.
2:a säsongen i DIF, kommer från Tyresö FF.

Nr 3 Kerstin Pettersson, 19 år, stud.
3:e säsongen i DIF, kommer från Älvsjö AIK.

Nr 4 Irene Ulander, 21 år, stud.
2:a säsongen i DIF, kommer från Sidensjö IK.

Nr 5 Marie Mattson, 19 år, barnsköterska.
5:e säsongen i DIF, egen produkt.

Nr 6 Yvonne Dahl, 20 år, fritidsledare.
7:e säsongen i DIF, egen produkt.

Nr 7 Carina Hagström, 16 år, stud.
1:a säsongen i DIF, kommer från Stuvsta IF.

Nr 8 Irja Österholm, 23 år, lararvikarе.
3:e säsongen i DIF, kommer från Tyresö FF.

Nr 9 Marie Wahlberg, 17 år, stud.
2:a säsongen i DIF, kommer från Stuvsta IF.

Nr 10 Marie Larsson, 19 år, kontorist.
1:a säsongen i DIF, kommer från IK Fleming.

Nr 11 Annika Lundgren, 20 år, barnsköterska.
7:e säsongen i DIF, egen produkt.

Nr 12 Monica Norrby, 20 år, snickare.
4:e säsongen i DIF, kommer från Tyresö FF.

Nr 13 Susanne Lundgren, 20 år, assistent.
7:e säsongen i DIF, egen produkt.

Nr 14 Lotta Nilsson, 20 år, stud.
7:e säsongen i DIF, kommer från Tungelsta.

Nr 16 Annika Ballin, 20 år, stud.
3:e säsongen i DIF, kommer från IFK Österåker.

Nr 17 Ann Hammarström, 20 år, kontorist.
5:e säsongen i DIF, kommer från Team Tensta.

Nr 18 Mona Berg, 21 år, stud.
1:a säsongen i DIF, kommer från Bastuträsk.

Nr 19 Anne Hauru, 21 år, posttjänsteman.
1:a säsongen i DIF, kommer från Hammarby IF.

Nr 20 Petra Weylandt, 17 år, stud.
3:e säsongen i DIF, kommer från BP IF.

Nr 22 Lena Söderström, 25 år.
1:a säsongen i DIF, kommer från Hammarby IF.

Tränare: Jörgen Lindman.
Ledare: Bengt Högström.

Vi har flyttat hem till Hjorthagen igen

5 min. före PRESSTOPP

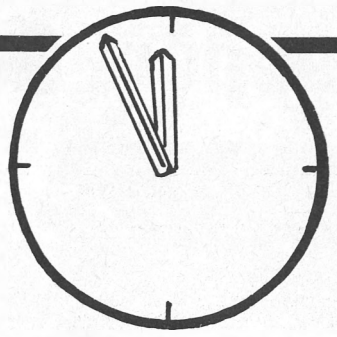

Konstaterar vi att överstyrelsen för DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

sagt upp den del av alliansavtalet med AIK och Hammarby som reglerar övergångar av aktiva och ledare.

Som medlem kanske du undrar över denna åtgärd och den mångfald av tidningsskriverier som förekommit med anledning av detta beslut.

Bakgrundsfakta:

Sedan 1971 finns ett alliansavtal mellan DIF, HIF och AIK i syfte att upprätthålla goda relationer och givande samarbete mellan de tre huvudstadsföreningarna. En del i detta avtal gäller speciella bestämmelser och överenskommelser vad beträffar övergångar av aktiva och ledare de tre klubbarna emellan.

Regler som överlevt sig själva

Djurgårdens överstyrelse har funnit dessa övergångsbestämmelser föråldrade och överspelade. De nu aktuella övergångarna i ishockey bör därför ske enligt de övergångsbestämmelser som fastställts av Elitserieföreningen i hockey. Dessa bör gälla för alla inblandade klubbar, även Stockholms-klubbarna. Att samma bestämmelser gäller för samtliga lag gynnar såväl aktiva som inblandade klubbar. Detta skall då också tillämpas för övriga idrottsgrenar där specialförbundens eller elitserieföreningarnas övergångsbestämmelser till alla delar skall gälla.

Alliansavtalet kan urholka Stockholms-eliten

De i avtalet formulerade bestämmelserna om övergångar mellan de tre inblandade föreningarna kan också i förlängningen urholka beståndet av elitspelare. Detta av den anledningen att en spelare som vill byta klubb inom Stockholms-regionen tvingas att söka sig till landsorten — om inte de inblandade klubbarna kan komma överens — för att överhuvud taget kunna byta klubb. Och detta trots att han vill stanna kvar i någon av Stockholmsklubbarna.

Detta kan inte vara andemeningen med avtalet, och bl a därför har det befintliga avtalet uppsagts.

Självklart vill vi ha samarbete

Att samarbetet mellan de tre klubbarna skall fortsätta i samma goda anda som hittills är en självklarhet. Detta gäller som bekant icke bara övergångar utan en rad andra verksamhetsområden, samarrangemang, bingo, reklam m m. Samarbetsformer som är ett måste för framgångsrik och friktionsfri verksamhet.

Överstyrelsen står fast vid sitt beslut om uppsägning av alliansavtalet, men förhindrar på inget sätt de olika sektionsstyrelserna att träffa samarbetsavtal med motsvarande sektioner eller specialklubbar inom Stockholms-regionen. Där kan dock inga avtal skrivas som strider mot specialförbundens övergångs- eller representationsbestämmelser.

RÄTT ELLER FEL om alliansen

JÄTTEBRÅK MELLAN STORKLUBBAR

Djurgården spräcker samarbetet i Stockholm

Halva Hammarby sticker

Bråk mellan storklubbarna

SVENSKA DAGBLADET SPORT

LÖRDAGEN DEN 28 MAJ 1983

BRÅKET HAR BLIVIT TILL FULLT KRIG

'Djurgården skall få lära sig att inte stjäla våra spelare'

Motionspropagandisten och skidfantasten Sune Hall kommer ursprungligen från Korsnäs i Kopparbergs län. Där såg han dagens ljus och hörde tallars sus första gången den 12 juli 1933.

Idrottsaktiviteter i olika former blev något naturligt från barnsben i denna miljö, där även tungt arbete var en förutsättning för det dagliga brödet.

Snart nog kom Sune att söka sig mot landets centralpunkt och 1948 flyttades bopålarna till Stockholm. Första anställningen blev som kock vid en av stadens många restauranger. Därefter blev Svenska Esso arbetsgivare och där var Sune fast anställd som serviceman i 17 år fram till 1982, då han fick tjänsten som föreståndare för Fiskartorpet, som då övergick i Djurgårdsregi.

PROFILEN

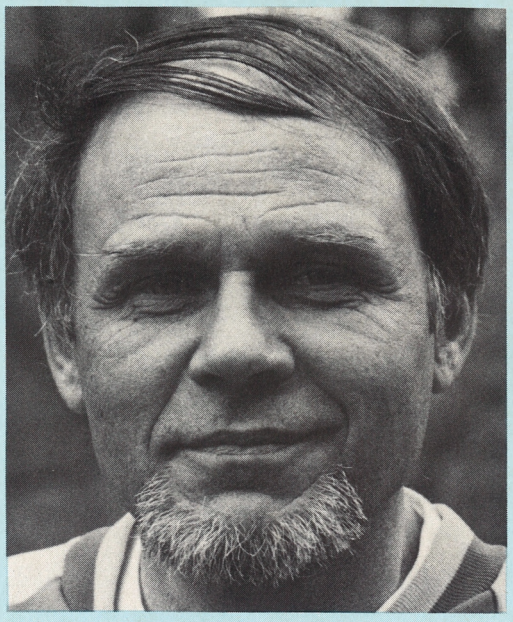

SUNE HALL
skidledare och entusiastisk »FISKARTORPSBAS«
frågas ut av Olle Larsson

Vad är Dina intryck efter ett år vid Fiskartorpet?

— Den här arbetsuppgiften passar mig verkligen. Jag har aldrig tidigare i mitt liv haft ett så stimulerande och meningsfullt arbete som detta. Jag tycker med andra ord att jag nu kommit på rätt plats här i livet.

— Som aktiv idrottsman och motionär under hela livet, så framstår ju detta som ett önskejobb. Här får jag utlopp för alla mina idéer och kan — tror jag — efter egna erfarenheter serva de besökande motionärerna.

— Vi har också lyckats öka omsättningen och besöksfrekvensen under detta första år med ca 25—30% och sådant känns också stimulerande.

20-årig ledargärning

Vilken är din huvudidrott?

— Skidsporten — den som utövas på längden — får väl anses som nummer ett och den idrott som jag ägnat mesta tiden både som aktiv och som ledare.

— Tävlade under många år utan att ställa till allt för stor oreda på prispallarna. Har under senare år mest ägnat mig åt långlopp som Vasaloppet (19 gånger, skall bli 20). Finlands motsvarighet på ca sju mil, avverkades i vintras. På sommaren joggar jag mest och har genomfört några Lidingölopp.

— Men framförallt har det varit ledarjobbet inom skidsektionen som tagit den mesta tiden under de senaste 20 åren. Blev invald i sektionen 1963 och kassör sedan 1969. Ledaruppgifter som tränare och lagledare eller om du så vill, socialarbetare, har jag engagerrat mig i sedan början av 60-talet. Har genomgått Skidförbundets tränarkurser och även varit verksam som distriktstränare.

— Skidsporten är en många gånger svår sport. I varje fall på våra breddgrader där den går i vågor mellan vita och gröna vintrar. Men oj vilket stimulerande arbete och vilket ungdomsintresse när det är riktiga vintrar som t ex förra säsongen. Då lever man upp och är beredd att offra obegränsad tid på ledaruppgiften.

Topp i mitten av 70-talet

Men skidsektionen har väl inte låtit höra tala om sig i någon större utsträckning?

— Nej, under de senaste åren har det varit lite magert. IFK Lidingös stora framgångar har delvis varit orsak till detta. Alla övriga skidklubbar i Stockholms-regionen har blivit något av »farmarklubbar« till denna elitförening.

— Då var det bättre i mitten av 70-talet då vi förfogade över et 100-tal aktiva tävlingsåkare. Framför allt var vi starka på damsidan med Anna Erlandsson som det stora namnet.

— Personligen är jag väl inte så där vansinnigt elitbetonad. Det viktiga för mig är att våra medlemmar kommer ut och motionerar i lagom h årda doser anpassade efter var och ens förmåga. Är det sedan några som vill satsa hårdare så skall vi självklart hjälpa till och ge dem förutsättningar och tävlingar för att de skall utvecklas. Hoppas också på större aktivitet nu då »Fiskis« blivit något av längdåkarnas hemvist.

Konstfrusna skidspår

Vad har du nu för vilda planer efter det första inkörsåret på »Fiskis«?

— Akta dig gosse, de är många och stora. Det första och viktigaste är att göra anläggningen känd, så att vi får flera besökare, inte bara från Djurgårdens medlemmar, utan från hela allmänheten.

— Att vi årligen kan genomföra två stora motionstävlingar. En på skidor (24-timars) under vintern och ett jogginglopp under våren eller hösten. Då skall det bli rena massinvationen av deltagare av båda könen och med stor spridning i olika åldersgrupper.

— Ett annat projekt som jag ser fram emot med stora förväntningar är det konstfrusna skidspår på 2½ km som just nu ligger på planeringsstadiet. Ett för vårt land helt unikt projekt som kommer att ge oss åkbara skidspår under minst sex månader per år. Detta i jämförelse med senaste vinterns 35 dagar.

— Ledningar skall grävas ned för att få kyla och snökanoner utplaceras för att få konstsnö. Det kommer att bli tredubbla spår, så där kommer såväl tävlingsåkare som motionärer att få rum. Projektet skall för övrigt genomföras i samarbete med IFK Lidingö och Hellas. Men självklart är det Djurgårdsförvaltningen som kommer att ligga bakom det mesta av denna anläggnings genomförande. Utan deras bidrag och arbetsinsatser skulle det vara en omöjlighet. Tur att där finns motions- och skidentusiaster som Åke Linde från djurgårdsförvaltningen och Matts Wassdahl från DIF.

— Vidare planerar vi för ett elitlopp på skidor i mitten av februari 1984. Där hoppas vi på ett internationellt startfält med flera av världens bästa åkare. En för Stockholms innerstad unik skidtävling som borde locka en stor publik.

En pojkdröm som blivit verklighet

Är då detta med motion och friskvård det enda som existerar i ditt liv?

— Det betyder väldigt mycket allt ifrån den tiden då jag var »rastmotionär« i Nacka-reservatet och fram till idag, då jag har förmånen att arbeta med detta på heltid. Hela familjen är för övrigt engagerad i detta. Min dotter Sandra hjälper mig här på »Fiskis« genom en halvtidstjänst och under intensiva dagar får jag även hjälp av min hustru.

— Ju större aktivitet här är, desto bättre trivs vi. Vi har för övrigt uppvaktat angränsande skolor för att erbjuda »Fiskis« som ett lämpligt alternativ för friluftsdagar. Vi söker ett utökat samarbete med DIF:s olika sektioner som borde kunna förlägga viss del av sin uppbyggnadsträning här och därigenom få en omväxlande och stimulerande träningsperiod.

— Men självklart finns det andra intressen som jag ägnar mig åt. För närvarande gäller det flygning. Du förstår att redan som sjuåring var jag fast besluten om att någon gång flyga ovan talltopparna. Denna pojkdröm har jag nu, 40 år senare, kunnat förverkliga. Jag har fått mitt flygcertifikat och om jag nu inte flugit över tallarna hemma i Korsnäs, så har jag vid inflygningen en förnämlig överblick av »Fiskis« som ligger rakt under in- och utpasseringspunkterna för flyget på Bromma.

— En fantastisk känsla av frihet och avkoppling, fullt jämförbar med en motionsrunda på välpreparerade spår i kuperad terräng som avslutas med ett behagligt bastubad och avsvalkning i poolen. I båda fallen är det upplyftande för såväl kropp som själ.

LUNGT ÅRSMÖTE

Djurgårdens IF har hållit sitt 92:a årsmöte. Ca 100 föreningsmedlemmar hade samlats i Fältöverstens samlingssal för detta rådslag onsdagen den 25 maj. Vid den ekonomiska redovisningen kunde konstateras att föreningens resultat totalt redovisade ett underskott på 786.000 kronor. Största anledningen till detta står att finna i fotbollsektionen och det faktum att laget för närvarande håller till i div II. Detta har medfört kraftigt minskade publikintäkter.

Noterbart är dock att verksamhetsperioden, på grund av omläggningen av verksamhetsåret, denna gång omfattar ett och ett halvt år (1.7.81 - 31.12.82). Således två höst- och en vårsäsong. Normalt är det våren som inbringar de största intäckterna för fotbollen (reklamförsäljning på dräkter och i matchprogram m.m.) varför resultatet egentligen skulle varit bättre om man räknat ett »normalt« verksamhetsår.

ISHOCKEYSEKTIONEN I MEDVIND SÅVÄL SPORTSLIGT SOM EKONOMISKT

Ishockeysektionen kunde däremot visa upp en vinst på 450.000 kr och då var ändå inte slutspelet våren 83 medräknat. SM-segern har självklart bidragit till en gynnsam utveckling för ishockeysektionen, men den redovisningen såväl sportsligt som ekonomiskt kommer först under nästa verksamhetsår. Även övriga sektioner liksom överstyrelsen kunde visa upp vinst i resultatredovisningen.

SUPPLEANTER BORT I ÖVERSTYRELSEN

På förslag av överstyrelsen beslutade årsmötet att ta bort suppleanterna i överstyrelsen och göra dem till ordinarie ledamöter. Motiveringen till denna stadgeändring är att samtliga i överstyrelsen bör vara s k fullvärdiga ledamöter med beslutsrätt, ansvarsåtagande o.s.v.

Arbetet inom överstyrelsen är redan nu uppdelat i arbetsutskott där samtliga ledamöter åläggs arbetsuppgifter vare sig de tidigare benämnts ordinarie ledamöter eller suppleanter. Efter en koll med riksidrottsförbundets jurist föreslog överstyrelsen sålunda att den i det här sammanhanget föråldrade funktionen som suppleant skulle tas bort, vilket också årsmötet enhälligt beslutade.

BENGT BROBERG OMVALD SOM ORDFÖRANDE

Betr överstyrelsens sammansättning omvaldes de flesta ledamöterna med ordförande Bengt Broberg i spetsen. Nya i styrelsen blev Anders Reistam (i det civila divisionschef på Rank-Xerox) och Jan Olof Nilsson (ordf i handbollsektionen). Den senare invaldes på den sektionsordförandepost som blev vakant i och med att Henrik Bromfäldt avgått som ordf i boxningssektionen. Henrik invaldes nu som »vanlig« ledamot.

Med anledning av den nämnda stadgeändringen valdes den tidigare suppleanten Sture Danielsson in som ordinarie ledamot. Sammanfattningsvis kommer därigenom överstyrelsen att för nästa verksamhetsår få följande sammansättning:

Ordförande: Bengt Broberg.

Ledamöter: Bo Andersson (fotboll), Henrik Bromfäldt, Sture Danielsson, Reine Gustavsson, Jan Olof Nilsson (handboll), Anders Reistam, Åke Sand, Berth Sundin, Matts Wassdahl (slalom)

ALLIANSÖVERENSKOMMELSEN ÄNNU EN GÅNG

Som intressanta punkter på föredragningslistan fanns också två anföranden av fotbollens ordf Bo Andersson och ishockeytränaren Leif Boork. Båda redovisade erfarenheter av föregående säsong och synpunkter på den kommande. Självklart kom man då in på den s.k. alliansöverenskommelsen om övergångar mellan AIK, HIF och DIF, vilken nyligen uppsagts av DIF och som valsat runt i spalterna.

Därvid betonades att överenskommelsen som sagts upp avser övergångar av spelare mellan klubbarna. Samarbetet i övrigt mellan allians-klubbarna är inte berört i denna överenskommelse. Anledningen till uppsägningen är främst att man anser att den i ishockey har spelat ut sin roll i och med att elitserieföreningen har särskilda övergångsbestämmelser som övergriper denna alliansöverenskommelse.

Samarbetet i övrigt mellan ishockeysektionerna inom resp klubb avses att fortsätta. Överstyrelsen menade också att om det finns önskemål eller behov av liknande överenskommelser om övergångar inom andra sektioner, så står det respektive sektionsstyrelse fritt att träffa sådana med övriga Stockholmsklubbar.

STOR MEDALJUTDELNING

Som avslutning på årsmötet ägde den sedvanliga stora prisutdelningen rum där förtjänta ledare och aktiva fick utmärkelser av ena eller andra slaget. Populärast var ishockeylaget som tack vare sitt SM-guld kunde utkvittera bl a ständigt medlemskap i föreningen.

Föreningens högsta utmärkelse — guldmedaljen — utdelades till Reine Gustavsson (överstyrelsen) och Bengt Fridh (brottningssektionen). När prisutdelningen var över kunde den eminente årsmötesordföranden Birger »Farsan« Sandberg åter överlämna ordförandeklubban till den omvalde ordföranden Bengt Broberg som bara kunde tacka för förtroendet och hoppas på en fortsatt stor verksamhet inom föreningen varefter han klubbade av de 92:a årsmötesförhandlingarna.

Två nya i slalomstyret

Onsdagen den 18 maj 1983 höll sektionen sitt årsmöte på fiskartorpets friluftsgård. Tyvärr var inte deltagandet så stort som vi hade hoppats på. Det kom endast et t trettiotal personer. Vad detta berodde på kan vara svårt att sia om men en tänkbar orsak kunde vara det vackra vädret.

En hel del intressanta förslag kom fram under mötet. Förslag som den nya styrelsen får bearbeta och utvärdera under kommande verksamhetsår. Som styrelsens ordförande omvaldes Matts Wassdahl.

Den nya styrelsen har följande sammansättning:

Matts Wassdahl, ordf, Mona Höglund, Lars Moback, Lars Erik Pettersson, omvald, Lars-Göran Eriksson, nyvald, Jan Hjalmarsson, nyvald, Ove Christiansson.

När Bert Ackered för några år sedan avgick som ordförande blev han förargligt nog inte avtackad. Vid mötet fick han dom sin upprättelse. Han erhöll härvid föreningens standar samt blommor och samlartallriken med motiv av Gösta »Knivsta« Sandberg. Med blommor och tallrik avtackades även Göran Hjelm och Bengt Werner som avgick ur den gamla styrelsen.

Efter mötesförhandlingarna informerade Algis Vilkenas om Hammarbybackens utbyggnad. Den kommer att höjas till 90 meter och får tre nedfarter. Arbetet har redan börjat och tippningen av massor kommer att starta till sommaren. Fortfarande är det ej klart i vilken backe som vi skall bedriva vår träning. Besked om detta kommer att erhållas av fritidsförvaltningen den 31 maj 1983. Troligtvis blir det Blommenbergsbacken. Detta under förutsättning att vissa justeringar görs annars kommer vi att hålla till på Högdalstippen.

Efter denna redogörelse förättades prisutdelning för klubbmästerskapet i slalom inom alla klasser. Segrarna fick Svenska skidförbundets officiella maskot haren »Harry«. Övriga fick diplom med motiv av nämnda maskot.

Kvällen avslutades med kaffe med dopp.

Vi gratulerar

50-ÅRINGAR:
OVE CHRISTIANSSON, 28/6, (slalomsektionen)
SUNE HALL, 12/7, (skidor och fiskartorpsföreståndare)
GEORGE JOHANSSON, 8/8, (fotbollsektionen)
HERBERT DAHLBOM, 21/8, (cykelsektionen)
HANS STENNEK, 22/8, (brottningssektionen)
BERNT ANDERSSON, 5/9, (fotbollsektionen)

60-ÅRINGAR:
LARS LINDGREN, 28/6, (ishockeysektionen)

65-ÅRINGAR:
ÅKE ERIXON, 21/9, (bandy/fotboll)

BEVISET!

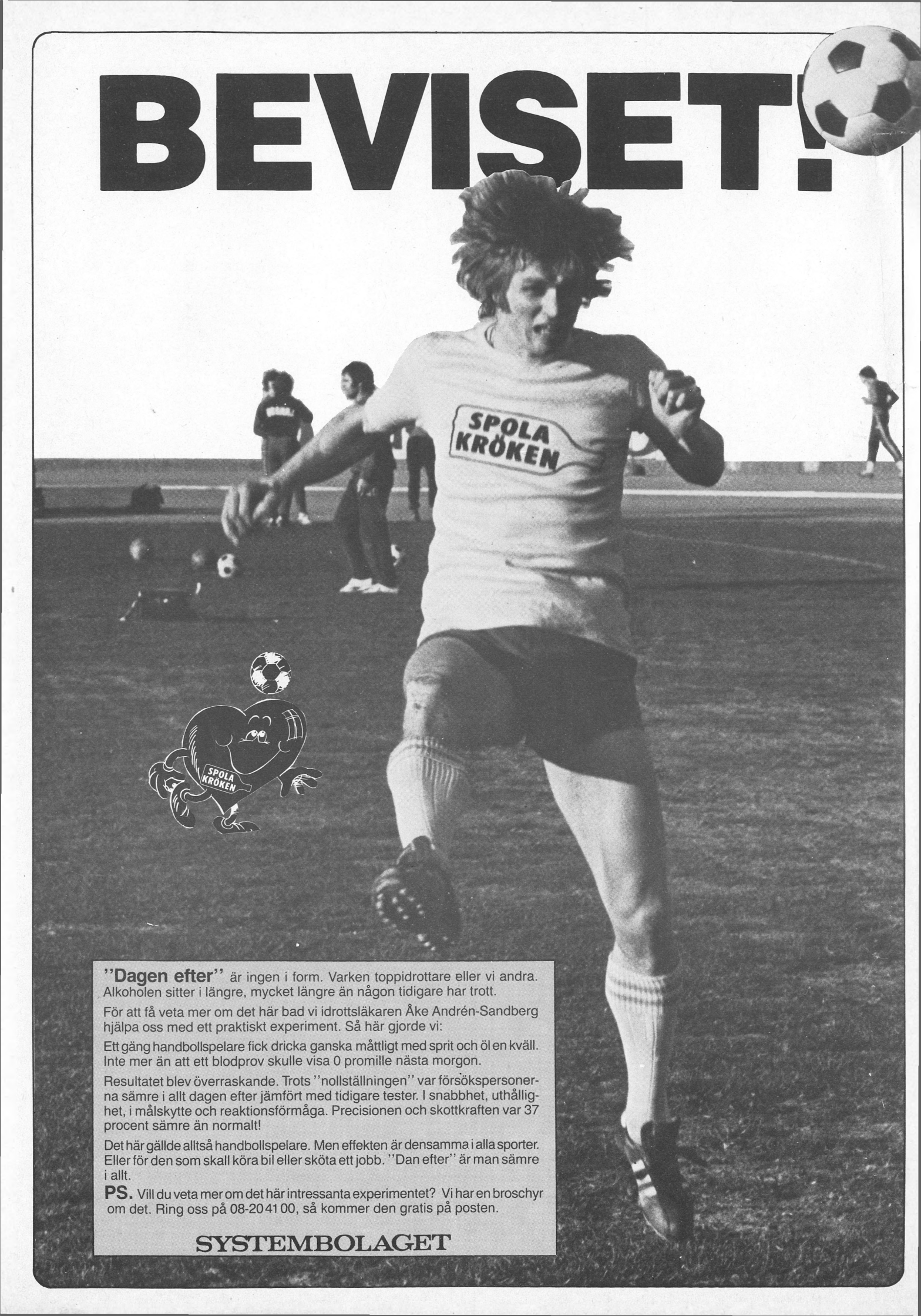

''Dagen efter'' är ingen i form. Varken toppidrottare eller vi andra. Alkoholen sitter i längre, mycket längre än någon tidigare har trott.

För att få veta mer om det här bad vi idrottsläkaren Åke Andrén-Sandberg hjälpa oss med ett praktiskt experiment. Så här gjorde vi:

Ett gäng handbollspelare fick dricka ganska måttligt med sprit och öl en kväll. Inte mer än att ett blodprov skulle visa 0 promille nästa morgon.

Resultatet blev överraskande. Trots ''nollställningen'' var försökspersonerna sämre i allt dagen efter jämfört med tidigare tester. I snabbhet, uthållighet, i målskytte och reaktionsförmåga. Precisionen och skottkraften var 37 procent sämre än normalt!

Det här gällde alltså handbollspelare. Men effekten är densamma i alla sporter. Eller för den som skall köra bil eller sköta ett jobb. ''Dan efter'' är man sämre i allt.

PS. Vill du veta mer om det här intressanta experimentet? Vi har en broschyr om det. Ring oss på 08-20 41 00, så kommer den gratis på posten.

SYSTEMBOLAGET

Djurgårdens IF
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM

TERSTEDT MICHAEL
580224119
VÄSTMANNAGAT 55
113 25 STOCKHOLM
MASSBREV

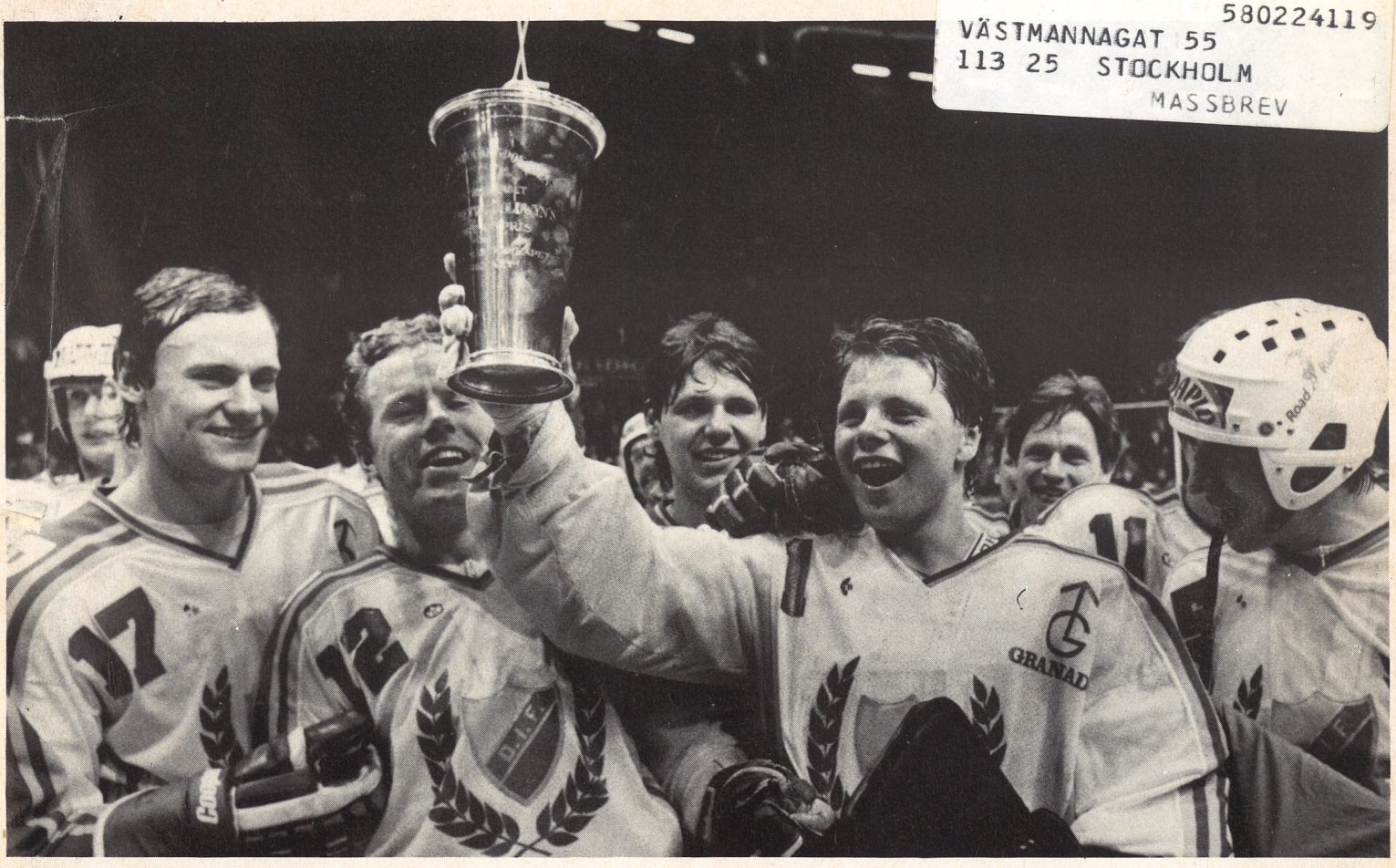

SM-Guld!!

SM-guld

Säsongen 1982/1983 avslutades med SM-guld. Vår målsättning inför årets serie är att bibehålla denna höga placering. Leif Boork går in på sitt tredje år som tränare och han har lovat att i år ytterligare utveckla Djurgårdens Ishockey.
Vi skall dessutom kämpa för guld i Europacupen.

VIP-kort

Ett VIP-kort innebär att du har din egen plats på alla de 18 hemmamatcherna i Elitserien.
Dessutom får du entrébiljett till de två borta-matcherna mot AIK.
Inga köer — säkra derbybiljetter — samma pris som lösa biljetter — Djurgårdare som bänk-granne på Hovet. VIP-kortet kostar 820:-.

2000 trogna

I dagarna har alla våra VIP-kortare fått sina beställningskort för 1983/1984. Vi låter alltid "de gamla" få bestämma sig först. Det är en av fördelarna med VIP-kortsinnehavet. När vi fått in dessa beställningar kan vi fördela ytterligare platser till alla nya. Det finns plats för fler.
Men det gamla ordspråket gäller: "Först till kvarn får först mala".

Representation

Massor av stockholmsföretag är i dag VIP-kortare. Ett enkelt och effektivt sätt att representera på. Vi står för underhållningen — du och din kund får tre timmars spännande samvaro. Företag faktureras VIP-korten.

Beställ i dag

Fyll i talongen och skicka den till oss. Med vändande post får du vårt beställningskort som innehåller alla fakta. Där kan du också ange var du helst vill sitta. Ring helst inte till kansliet, din beställning måste ändå vara skriftlig.

Namn/företag _____

Adress _____

Postadress _____

Telefon _____

Skickas till DJURGÅRDENS ISHOCKEY
Box 16, 121 21 JOHANNESHOV